

Opdel Danske Bank: Hvad er Glass/Steagall-bankopdeling? Fra arkivet.

Schiller Instituttet har kørt en kampagne i mange år for at indføre Glass/Steagall-bankopdeling i alle nationer. F. eks. stillede aktivister fra Schiller Instituttets Venner op til folketingsvalg i 2013 udenfor partierne med det berømte slogan: "Glass-Steagall – eller kaos".

"En Glass/Steagall-bankopdeling vil fritage staten og skatteyderne for at skulle dække insolvente bankers spillegæld. Vi vil opdele bankerne i banker, der kun laver normal ind- og udlånsaktiviteter, og som vil have et statsligt sikkerhedsnet, og investeringsbanker a la Saxo-bank, der må leve på egen risiko. Realkreditte skal igen adskilles fra bankerne og yde billige realkreditlån til kunderne i stedet for være en malkemaskine for bankerne. Der skal ikke længere være »banker, der er for store til at gå ned«, som får bail-out, i form af statslige bankhjælpepakker, eller bliver hjulpet af bail-in-aktioner, som den på Cypern, hvor bankerne får lov til at stjæle bankkundernes penge..."

Klik her for at læse mere om Glass/Steagall-bankopdeling fra Schiller Instituttets kampagneavis 16 fra 2013 (html-versionen), eller læs pdf-versionen nedenfor.

Download (PDF, Unknown)

Bemærkninger af Dennis Speed til Schiller Instituttets mindekoncert med instituttets kor den 11. september i St. Antonius af Padua Kirke i New York

Vi er samlet her, ikke for at mindes en tragedie, men for at afværge den. Selv når vi samles her i aften, som det var tilfældet for 17 år siden, slås der på krigstrommerne af en gruppe af mennesker i verden, som spænder over forskellige nationer og agenturer, der søger at presse USA til et angreb på Syrien. Et Syrien, som sammen med Rusland og også med bistand fra USA, har reduceret og inddæmnet de kræfter betydeligt, som nogle gange kaldes Al-Nusra, andre gange kaldes al-Qaeda, men altid passende kaldes onde, der var en del af udførelsen af angrebene her for 17 år siden. Angreb, hvor denne kirke og flere andre områder i dette kvarter fungerede som fristed, som nødhjælps-hospitaler, og i nogle tilfælde som stedet, hvor den sidste olie blev givet.

Og det er vores situation i aften. Det er vigtigt at {sige} det, fordi vi er forledt til at tro, i vores verden, at tragedien er en nødvendighed. Det er den ikke. En amerikansk statsmand, en

senator ved navn Richard Black, er for nylig i sidste uge vendt tilbage fra Syrien. Han talte direkte med præsident Assad, og han forsøger, ikke egenhændigt, men meget modigt, at afværge krig. Han er ansat på livstids ved militæret, tidligere kampsoldat og veteran fra Vietnam-krigen, fløj over 200 luftmissioner der, og han har været involveret i den amerikanske efterretningstjeneste i mange årtier. Og som han

sagde i et interview, som han gav for nylig, kunne han som kampsoldat ikke vende ryggen til sit flag, marineinfanteriets flag, for at tillade at USA endnu en gang forsøger at udføre en blind, forkert intervention. Og i dette tilfælde, ville skæbnens ironi være, at i en sådan intervention ville det være USA som yder luftstøtten til samme al-Nusra og Al-Qaeda-styrker, der deltog i 9/11 angrebet.

Hvornår vil krigen ophøre? Krigen vil ophøre, når menneskeheden vokser op. Beethoven, som vi nogle gange har nævnt, sagde: Hvis folk tog min musik seriøst, ville der ikke være krig. Og i det program, vi har sammensat for denne aften, forsøger vi at trække på, egentlig ikke forskellige genrer af musik, men på det klassiske princip i musik. Det klassiske princip accepterer ikke, at tragedien er uundgåelig. Ja, der er græske tragedier, og de er klassiske stykker; men så er der værkerne af digteren Friedrich Schiller. For eksempel i den græske tragedie, som citeret af Robert Kennedy, der, i anledning af mordet på Martin Luther King, sagde: "Selv i vores søvn, vil smerter, som ikke glemmes, falde dråbe efter dråbe på hjertet, indtil til sidst, i vores fortvivlelse, mod vores vilje, visdom kommer, gennem den forfærdende nåde af Gud," og ja, det var synspunktet hos Aeschylus. Men der er en anden indsigt, og det er anskuelsen hos digteren Friedrich Schillers, der sagde:

+++ "Et formål, som højere Fornuft, har undfanget, at mænds trængsler trang, ti tusind gange besejret, kan aldrig være forladt." +++

Formålet med oprettelsen af USA var at skabe frihed, og frihed til tænkning, som forudsætning for statsborgerskab. Og krig, specielt krig der anvendes af finansielle og andre kræfter mod menneskeheden, er en gift for denne frihed. Formålet med USA, og formålet som denne idé blev udbredt og vedtaget over hele verden, betyder, at Amerika ikke er et sted, det er en idé. Denne idé er hvad vi ønsker at styrke i

aften, fordi når vi bringer mennesker sammen, og vi bruger musik for at komme ud over det hverdagsagtige, det banale, det bogstavelige, det didaktiske, ideologiske,- kan de bedste sider af vores sind blive parate og væbnet til at vælte vore egne ønsker om uvidenhed, og blindhed.

Som en mand sagde engang, der er ingen rigtige mysterier, der er kun blindhed. Og blindhed kan altid overvindes af sandheden. Men for at befæste velmenende mennesker, der måske har mistet deres retning, skal sandheden nogle gange ikke tales – men synges. Og vi håber, at vi i aften, når vi står her for at ære dem der døde ved bunden af World Trade Center, og dem der er døde efterfølgende på grund af sygdomme og på grund af deres tapre indsats den dag, vi håber, at det vi gør her i aften for at forny vores engagement, og engagement i selve USA, via idealet om frihed, kan fortsætte gennem skønhed, i stedet for krig.

Schiller   Instituttets

Konference:

Mod en fire-magts-aftale om

et “nyt paradigme” for

udvikling.

Se også 2. del. [Klik her.](#)

Konference den 13. september 2018

Panel 1, med Helga Zepp-LaRouche og Jason Ross

Helga Zepp-LaRouche er hovedtaler på konferencen og giver en

unik indsigt i den dynamiske kamp mellem den "Nye silkevejs Ånd", som svæver hen over verden, præget af de seneste udviklinger i Indien og Pakistan, og på topmøderne mellem USA, Sydkorea og Nordkorea, versus tilhængere af det gamle geopolitiske paradigme, der fortsat giver næring til konflikter. Jason Ross beviser efterfølgende, at Kinas massive investeringer i infrastruktur i nationer i Afrika virkelig er gavnlige for begge parter. Konferencen fastlægger evnen til at afværge tragedien i denne skelsættende begivenhed i menneskets historie, og til at skabe et "Nyt Paradigme" af medmenneskelige relationer.

Panel To, med Senator Black, Jim Jatras og Roger Stone

Det andet panel indeholder delstatssenator Richard Black (R-VA10), James George Jatras, den tidligere amerikanske diplomat, Dmitry Polyanskiy, stedfortrædende fast repræsentant for den Russiske Føderation til FN, Roger Stone, som er rådgiver for Trump-fraktionen i det Republikanske Parti og Helga Zepp-LaRouche. Senator Black og James Jatras leverer skarpe advarsler om risikoen for at USA intervenserer på al-Qaeda's side i konflikten i Syrien Idlib-provinsen. Mr. Polyanskiy giver et kort, men rammende budskab, der garanterer for at forhandlingerne fortsætter mellem USA og Rusland. Roger Stone præsenterer sin unikke baggrund i det Republikanske Parti og beundring for LaRouches kamp for et retfærdigt økonomisk system. En livlig spørgerunde, der involverer Fru LaRouche, Jason Ross fra det første panel, Roger Stone samt publikum følger efter panelet.

Xi Jinping, den æstetiske opdragelse og Afrika – og Vestens dybe moralske krise

Af Helga Zepp-LaRouche, den 1. september 2018

Medens den politiske elite i Europa stadig er af den opfattelse, at den er i besiddelse af den eneste saliggørende visdom, hvad de "vestlige værdiers" overlegenhed angår, så har stadig flere såkaldte "almindelige borgere" for længst bemærket, at der eksisterer en stadig dybere kløft mellem politikernes og mediernes officielle fremstilling og den virkelighed, der fremtræder inden for livets forskellige områder. Mange har en anelse om, at mediernes negative fremstilling af Kina og Den nye Silkevej måske også er Fake News. Rent faktisk har vi med de såkaldte "vestlige værdier" og konceptet om "Den nye Silkevej" at gøre med to helt forskellige værdibegreber og med helt forskellige menneskeopfattelser.

Efter at Kina for godt ti år siden, og endnu stærkere i de sidste fem år, har engageret sig i talrige infrastrukturprojekter inden for rammerne af dets silkevejs-initiativ. Blandt andet har Kina opført jernbanelinjer, industriparker, vandkraftværker og industrialiseret landbrug i Afrika. Mange afrikanske statschefer såvel som deres befolkninger er blevet grebet af en helt ny selvbevidsthed: De ser for første gang en realistisk chance for at overvinde fattigdom og underudvikling inden for en overskuelig fremtid. Takket være den kinesiske hjælp har en hel række afrikanske stater sat sig det mål, at opnå en rigtigt god levestandard for hele deres befolkning i en overskuelig fremtid.

Forud for FOCAC-topmødet (Forum on China-Africa Cooperation), hvortil 53 afrikanske stats- og regeringschefer ventes,

udtrykte Ghanas ambassadør i Kina, Edward Boateng, i en kommentar i Global Times sin begejstring for den nye silkevejs ånd, som har grebet Afrika. "Kineserne er overbeviste om, at det er muligt for et land som Ghana at forvandle sig til en moderne, teknologisk udviklet økonomi inden for en halv generation." Boateng har i løbet af det år, han har tilbragt i Kina, besøgt mere end 16 provinser og mange byer for at studere følgerne af "det kinesiske økonomiske mirakel" og har draget følgende konklusion i Global Times: "Jeg tror, at Ghana kan benytte Kina som et spejl for, hvordan vi selv kan slå ind på en tilsvarende succesrig udvikling. Her fremhæver jeg især, at Kina har forvandlet sig til et betydende økonomisk og teknologisk kraftcenter, samtidig med at det har været i stand til at bevare klare aspekter af sin rige kultur." Boateng understregede, at den menneskelige kapital, en udbredt disciplin, en samvittighedsfuld måde at løse problemer på for alle områder, utrættelig fornyelse, økonomisk vækst og udbygningen af infrastruktur har medvirket dertil. En disciplineret vilje til at løse opgaverne samt tillid til de traditionelle kulturelle og humanistiske værdier hører med til den åndsholdning, som Ghana i høj grad kan lade sig inspirere af. Han mindede om, at Ghana var det første afrikanske land, der afkastede kolonialismens åg, og at dets første præsident, Dr. Kwame Nkrumah, var fader til den panafrikanisme, der har indgravet sig dybt i Afrikas og afrikanernes bevidsthed.

Vestens kolonialistiske tankegang

Selvfølgelig havde europæerne længe kunnet udvikle det afrikanske kontinents infrastruktur og industri, sådan som Kina har gjort det i de sidste ti år. Det, der hindrede dem i det, var den fortsatte kolonialistiske tankegang, sådan som den kom til udtryk i IMF's brutale lånekrav og Verdensbankens udviklingsundertrykkende politik. Medens Kina og de afrikanske stater understreger deres dybtgående gensidige venskab, synes de få europæere, der er vågnet op i anledning af de gennemgribende ændringer i Afrika, i bedste fald at bekymre

sig om, hvordan Kina og andre asiatiske lande sikrer sig adgang til Afrikas råstoffer.

Den tyske udviklingsminister Müller kritiserede under sin sidste afrikarejse, der førte ham gennem syv lande, EU's og den tyske regerings afrikapolitik, der hidtil kun har bestået i at opføre mure mod flygtningene: "I de næste ti år vil der blive bygget mere i Afrika end i hele Europa i løbet af de sidste hundrede år", understregede Müller. I Mozambique så han, hvilke store ressourcer dette kontinent rummede; kineserne, Indien, Japan og amerikanerne var her allerede, kun tyskerne var her ikke, men havde ladet de mange muligheder ligge.

Forbundskansler Merkel, der på samme tid besøgte Senegal, Nigeria og Ghana, hvor hun mødte Müller, fik efter et møde med Ghanas præsident Nana Akufo-Addo en pludselig erkendelse af, at EU kun ville kunne få en velhavende fremtid, hvis man kunne "styre" indvandringsproblemet og problemet med et partnerskab med Afrika; hun troede ikke, at EU's sammenhold kunne garanteres på nogen anden måde.

Og nu må man se, hvad denne "styring" vil sige konkret, og om den går ud over den hidtidige kyniske politik med aftaler med afrikanske regeringer om stop for indvandringen og opførsel af lejre, som allerede pave Frans har sammenlignet med koncentrationslejre. Der er ikke meget godt at vente fra det nyeste forslag fra den tyske regerings medarbejder for afrikanske anliggender, Günter Nooke, der i fuld alvor foreslår en ny form for kolonialisme (Reuters, 29.8): "Hvorfor laver man ikke særlige udviklingszoner i de lande, hvor staterne afgiver deres suverænitæt for 50 år og for eksempel giver EU lov til at fastsætte investeringsrammerne for udenlandske firmaer?"

Endnu mere uhyrlig er en artikel i Bayernkurier den 26. august "På vej mod Eurafrika", der hovedsageligt efterplapper de absolut skræmmende teser i Stephen Smiths nyeste bog 'La Ruée

vers L'Europe' (Storm mod Europa: Det unge Afrika på vej mod det gamle kontinent). Afrika oplever nu den "voldsomste befolkningstilvækst" og et "ungdomsoverskud". Med deres udviklingshjælp "skyder de rige lande sig selv i benene", citeres der fra Smith, "idet de hjælper de fattige lande med at opnå den bølge af velstand, der overhovedet gør det muligt for dem at drage af sted, så de opmuntres blot til udvandringen." For "tilbagevendingen til protektoraterne" (ligesom Nooke også kræver det), som han opfatter som den eneste mulighed til at afværge "migrant-stormfloden", anbefaler han EU's begyndende aftaler med afrikanske "diktatorer". Øjensynligt finder Bayernkurier sig ikke for god til her knap syv uger før delstatsvalget at ophidse helt i Björn Höckes ånd. Altså med andre ord: Udviklingshjælp for ikke at tale om investeringer afskaffes, menneskene bør forblive fattige og dø hurtigst muligt. Og med disse "kristelige værdier" prøver Bayernkurier altså at hjælpe CSU med valget!

Noget helt andet fremgår fra Xinhua, Kinas førende nyhedsbureau, der den 31. august som dagens vigtigste nyhed meddelte, at præsident Xi Jinping i et brev til professorerne for det kinesiske akademi for de skønne kunster (CAPA), understregede den æstetiske opdragelses betydning for ungdommens fysiske og åndelige udvikling. Den æstetiske opdragelse spiller en vigtig rolle i udformningen af en smuk ånd og en smuk sjæl. Og selv om den skinverden, som de vigtigste medier i Tyskland søger at opretholde, ikke har nogen anelse om det: Verden bevæger sig med hurtige skridt i den retning, som Lyndon LaRouche og den med ham forbundne association har stræbt at virkeliggøre i årtier. Således virkeliggør Kina nu den politik, som vi offentliggjorde allerede i 1980 om Afrikas industrialisering og siden har præsenteret på mange konferencer, blandt andet under BüSo's delstatsvalgkamp i 2009 med sloganet: "Hessens fremtid ligger i Afrika!" 1)

Og præsident Xis betoning af den æstetiske opdragelse beviser også rigtigheden af denne forfatters påstand fra en tale i New York i april 2017 om, at der er et nært slægtskab mellem menneskebilledet og den æstetiske opdragelsesmetode hos Konfucius og Friedrich Schiller 2) Forskellen består i, at Kina holder sin klassiske tradition højt, medens vi her i Tyskland har fjernet os langt fra vor klassiske humanistiske kultur. Men måske er det ikke for sent endnu – vi må lade Nikolaus af Kues, Kepler, Leibniz, Beethoven, Schiller, von Humboldt, for blot at nævne nogle få, blive levende i vore unges sjæl og ånd og lægge større vægt på deres æstetiske opdragelse end på deres karriere, på at tjene mest muligt og på at tilfredsstille alle deres lyster lige her og nu. Og dersom De, ærede læser, måtte dele denne opfattelse, så bør De blive aktiv i BüSo (Schillerinstitutet).

zepp-larouche@eir.de

Bemærkninger:

1. Se <https://solidaritaet.com/neuesol/2008/52/hessen.htm>
2. Se <https://solidaritaet.com/neuesol/2017/17/hzl.htm>

Skriv under! : Appel for et

Nyt Bretton Woods kreditsystem; Lederne for USA, Rusland, Kina og Indien må handle!

Del gerne linket:

http://international-schillerinstitute.nationbuilder.com/nbw_petition_danish?recruiter_id=2945

Omgivet af mange farer, hold fokus på at muliggøre et 'Nyt Bretton Woods'-system

Leder fra LaRouche PAC d. 23. august (EIRNS) – Der er mange farer i Verden lige nu. Der er den verserende økonomiske krise, som er meget værre end i 2008. Der er det forværrede forhold mellem USA og Kina, toldkonflikten taget i betragtning, og det kinesiske synspunkt, at motivationen bag konflikten er at begrænse Kinas mulighed for at blive verdens ledende inden for visse højteknologiske områder inden 2025. Og der er det fortsatte britiske angreb på det amerikanske præsidentskab med Robert Muellers Trumpgate og Russiagate.

Helga Zepp-LaRouche uddybede disse og andre farer i hendes ugentlige strategiske Schiller Institut webcast i dag, og bemærkede om de britisk skabte beskidte anti-Trump-

operationer, at "den eneste gode ting er, at Trump hidtil har holdt hovedet koldt." Men alle former for udenrigspolitiske spørgsmål går i skudderudder, og det er naturligvis en yderst farlig situation."

Zepp-LaRouche opfordrede folk til at handle og fokusere på det højeste niveau af den politik, der kræves. Hun sagde: "Det store spørgsmål er, hvordan kan man tage fat på [disse farlige processer] på en sådan måde, at hele diskussionen løftes til et højere niveau? Derfor har Schiller Instituttet udsendt en appel, der opfordrer til et Nyt Bretton Woods, og især appellerer til de fire ledere i USA, Rusland, Kina og Indien – nemlig Trump, Putin, Xi Jinping og Prime Minister Modi – om, at de grundlæggende set straks enes om at løse dette problem, komme faren for et finansielt krak i forkøbet ved at gå tilbage til et Nyt Bretton Woods, fastkurssystem, og etablere et nyt kreditsystem for at formidle samarbejdet i forbindelse med det nye paradigme og samarbejdet med Bælt- og Vejinitiativet.

"Er det så realistisk? Nuvel, jeg tror det. Fordi Rusland, Kina og Indien allerede har et meget stærkt samarbejde i denne henseende. Og Trump har med sine indledende skridt i forhold til Kina og sit venskab med Xi Jinping vist, at han er i stand til at gå i denne retning, og også hans bestræbelser på at forbedre forholdet til Rusland, og især hans møde med Putin i Helsinki, viser disse muligheder. Og det er derfor, at dette vanvid fra det politiske etablissement [for at fortrænge Trump] er så utroligt hysterisk, fordi de ser dette potentiale."

I diskussionen om ideen om et Nyt Bretton Woods i internationale kredse, er der allerede dem i Japan, som mener, at denne nation burde give sin fulde støtte til dette initiativ.

Italien bevæger sig meget dramatisk i tråd med ideen om at tilslutte sig Kina for at starte fælles

udviklingsarbejde. Zepp-LaRouche beskrev dette som "en meget forfriskende udvikling, fordi den nye italienske finansminister, Giovanni Tria, har en delegation i Kina. Og der er en anden delegation ledet af Michele Geraci, vicehandelsministeren, og han annoncerede dannelsen af en sådan kinesisk arbejdsstyrke, med det formål, ikke bare passivt at se på hvad der foregår, men at holde trit med forandringen af innovation og teknologi i Asien og især Kina." Og der er også andre lande, der er i gang.

Zepp-LaRouche opsummerede: "Jeg ved ikke hvad der vil ske længere hen ad vejen, men vi organiserer for at få alle de europæiske lande og USA til at samarbejde med det nye paradigme, og vi behøver naturligvis at få mange folk til at forstå, at menneskeheden har nået et punkt, hvor civilisationens udryddelse kan være meget tæt på, hvis vi fortsætter med det geopolitiske hysteri. Så folk skal vågne op og virkelig forstå, at der ikke er nogen grund til, at verdens største magter ikke kan eller ikke bør samarbejde om at overvinde fattigdom ved at overvinde underudvikling. Når nu USA stadig har mange lommer med livsbetingelser som et uland – hvis man tager til Alabama eller Tennessee eller nogle af disse sydlige stater, finder man områder, der minder om Den tredje Verden! På samme måde hvis man tager Tyskland: Et såkaldt rigt land, som har 4,4 millioner fattige børn, og dette tal er stigende! I Grækenland har EU's nedskæringspolitik halveret finansieringen af sundhedsudgifter, og 25.000 arbejdspladser i sundhedssektoren blev fjernet, da Trojkaen begyndte at ødelægge dette land.

Se, sammenlign nu dette med den absolut utrolige rekord for Kina, som i 1978 havde omkring 97,8 % af alle mennesker i de fattige landdistrikter; og i de sidste 40 år, eller 39 år, er lykkedes med at få 740 millioner mennesker ud af fattigdom. Den samlede fattigdomsrate i Kina for indværende er 3,1 %, og de ønsker at udrydde fattigdommen helt og hæve levestandarden for disse mennesker inden 2020, således at der ingen fattigdom

er tilbage i Kina.

Så folk burde ikke blive så absolut hysteriske, men de bør se på fakta: Måske gør Kina noget rigtigt, hvilket det neoliberale monetaristiske system gør forkert! Og Kina tilbyder nu sin egen model for økonomisk transformation og deler denne oplevelse, for eksempel med Afrika. Der kommer i starten af september en meget stor konference, der involverer Kina og, tror jeg, alle statsoverhoveder i Afrika, og det blev netop meddelt, at dette vil blive overværet af Xi Jinping. Og at han der vil bekendtgøre nye initiativer mellem Kina og Afrika; mange, mange områder af fælles videnskab, fælles uddannelse, og mange andre nye ting.

Der er to dynamikker: Den ene er udvikling og samarbejde, og den anden er konfrontation med faren for krig.”

Værre end ‘fake news’ : Mediernes tvungne ensartethed!

– af Helga Zepp-LaRouche

5. august 2018 – Vi burde have lært fra 1920’erne og 1930’erne, at spredning af kulturel pessimisme i befolkningen har fatale konsekvenser. Men en sådan pessimisme spredes i dag i lyset af usikre fremtidsmuligheder i mange vestlige samfund, og især i Tyskland, med det resultat at flere og flere borgerne helt har opgivet håbet om at kunne gøre en forskel gennem deres egen deltagelse, eller at de tilslutter sig højrefløjspartier, der kan give et afløb for vreden, men ikke tilbyder nogen løsninger. Synderen for denne udvikling er ikke

mindst det politiske etablissement, som får os til at acceptere en 'TINA' politik – TINA er akronym for 'There Is No Alternative' (der er ikke noget alternativ) – og den tvungne ensartethed i 'mainstream'- medierne, som undertrykker alle budskaber, der peger på alternativer.

Vi gennemlever, hvad der sandsynligvis er den største strategiske forandring nogensinde. Under ledelse af BRICS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) fokuserer størstedelen af udviklingslandene for øjeblikket på 'win-win'- samarbejde, med det formål at gøre springet til en status som en industrialiseret nation, og at opnå en god levestandard for deres befolkninger så hurtigt som muligt. BRICS-gruppens årlige konference i Johannesburg i juli omfattede nogle af udviklingslandenes største og vigtigste internationale organisationer, såsom Gruppen af 77, Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), Mercosur og Den Afrikanske Union, som alle var til stede for at samarbejde med BRICS om Det Globale Syden-initiativ.

Det kinesiske Silkevejs-initiativ, og ideen om at relationer ikke længere er baseret på geopolitisk konfrontation men på gensidige fordele, har forandret det politiske klima i mange af verdens regioner på en aldeles positiv måde. For eksempel har valget af den nyligt udpegede pakistanske premierminister Imran Khan for første gang skabt potentialet til at bilægge konflikten mellem Indien og Pakistan. Khan lovede at sikre, at hans land tog to skridt mod Indien for hvert skridt, som Indien ønskede at tage imod Pakistan. Samarbejdet mellem BRICS-landene har også indflydelse på Pakistan; Kina har traditionelt gode forbindelser med Pakistan, og netop nu holder de russiske og pakistanske søværn et møde på højt niveau, efter at de første fælles manøvrer mellem russiske og pakistanske landtropper nogensinde fandt sted netop for et år siden.

Også omfattet af den nye samarbejdsånd er Afrikas Horn, hvor de hidtil fjendtlige stater Somalia, Djibouti, Eritrea og

Etiopien kraftigt udvider deres diplomatiske og økonomiske forbindelser, i høj grad takket være kinesernes investeringer, som f.eks. i opførelsen af jernbanen fra Djibouti til Addis Abeba. Og i modsætning til den konsekvent negative mediedækning af forhandlingerne mellem Nordkorea, Sydkorea og USA er denne proces godt på vej med mulighed for, at et ledende nordkoreansk regeringsmedlem kan tale i New York inden den kommende Generalforsamling i FN til september.

I mellemtiden har den syriske regering lanceret den økonomiske genopbygning af provinsen Aleppo. Den første del af tretrinsprogrammet er genopbygningen af infrastrukturen, det andet trin er den specifikke forsørgelse af hver enkelt familie, og den tredje fase er folks tilbagevenden til et sikkert nærmiljø, som viceminister i provinsen, Hamid Kenno, understregede. På samme tid har det russiske militær hjulpet med at oprette et flygtningecenter i Syrien, der vil byde flygtninge velkommen tilbage fra Jordan, Libanon og Tyrkiet og bistå dem med deres tilbagevenden til deres hjem. Et interministerielt koordineringsudvalg af de russiske udenrigs- og forsvarsministerier har overtaget den velordnede hjemsendelse af flygtninge.

Man ville formode, at alle disse udviklinger faktisk ville dominere overskrifterne, hvilket straks ville fylde alle klart tænkende mennesker med håb om, at verdensfreden er blevet mere sikker, at fattigdom kan overvindes, og at flygtningekrisen kan løses på en human måde. I stedet siger medierne ikke et ord om initiativet 'Globale Syden'. En artikel i Die Welt, broderet med meget geopolitisk spin, citerer Xi Jinpings tale på BRICS-topmødet: "Afrika har mere udviklingspotentialer end enhver anden region i verden". Og hvad konkluderer forfatteren? At "Kina arbejder for at opbygge sit imperium", og at det kommende topmøde mellem Kina og Den Afrikanske Union i Beijing førstkomende september bare er Xi Jinpings "charme-offensiv."

Selvfølgelig har denne censur af gode nyheder til formål at

skildre det gamle neo-liberale paradigmes politik, som om, at der ikke er noget alternativ. Hvis Kina – i øvrigt sammen med Indien, Rusland og Japan – nu påviser, at Afrika rent faktisk kan industrialiseres, og hvis det blev sandfærdigt rapporteret, så kunne nogen måske tænke sig at spørge hvorfor det afrikanske kontinent, efter århundreder med kolonialisme og årtier med IMF's berygtede kreditbetingelser, er i sin nuværende prekære tilstand, og om ikke dette er en væsentlig årsag til flygtningekrisen.

I stedet for at svare på Kinas gentagne tilbud om at arbejde sammen med de afrikanske stater om deres industrialisering i forbindelse med Den nye Silkevej, har den tyske regering blokeret for kinesiske investeringer i Tyskland, såsom den seneste erhvervelse af producenten af præcisions-maskineri, Leifeld Metal

Spinning, skønt forskellige undersøgelser bekræfter, at kinesiske investorer altid har sørget for at øge antallet af arbejdspladser og hævet lønnen. Hvor var regeringens veto, da dusinvis af britiske og amerikanske investeringsfonde i de senere år tog alting fra mellemstore virksomheder til boligselskaber og infrastruktur, skar de bedste dele fra og solgte dem, og lukkede ned for resten som socialt uforenelige?

Det er en absurd ide at tro, at man kan standse fremgangen for vækst- og udviklingslande – Indien og Kina alene tegner sig for 2,6 mia. mennesker – og pålægge den neoliberale geopolitiske model som den eneste mulige option for resten af verden. Blairs og Obamas politik for at omdanne hele verden til vestligt demokrati gennem regimeskifte og 'humanitære' interventioner som en slags moderne korstog, er klart mislykkedes. Hverken Kina eller Rusland vil have denne model, og flere og flere udviklingslande ser den kinesiske model som modellen for deres egen udvikling.

Årsagen er, at BRICS tilbyder en form for samarbejde, der fokuserer på gensidig udvikling, mens Vesten foretrækker den neoliberale model, og dermed profitmaksimering for de få på

bekostning af de mange. Det bliver heller ikke overset i resten af verden, at EU glider ind i mere og mere uenighed mellem dets medlemsstater, hvad enten det drejer sig om at håndtere flygtningekrisen, valget mellem større integration versus en understregning af national suverænitet eller forholdet til Kina, Rusland og USA.

At se på verden gennem eurocentriske briller tilslører den betragtning, at størstedelen af menneskeheden, repræsenteret ved BRICS og Det Globale Syden, har draget den konklusion af Vestens neoliberale politik, at en revision af det nuværende system for global styring er presserende nødvendigt, og at denne omorganisering ikke kan overlades til Vesten.

I stedet for arrogant at fortsætte med at sætte sig på egoismens høje hest i deres formodede overlegenhed, og snart lande deres befolkninger på historiens udkant, bør Europas nationer og USA se på tilbuddene fra Kina og Rusland om samarbejde og medvirken i udformningen af det nye paradigme. Trods punktafgifter pålagt af Trump fortsætter Kina med at tilbyde samarbejde til USA for at eliminere handelsunderskuddet gennem 'joint ventures' i tredjelande. Og en talskvinde for Kinas handelsministerium har netop sagt, "Vi tror altid på, at dårlige ting kan forvandles til gode, og at udfordringer kan forvandles til muligheder."

Og ved det netop afsluttede ASEAN- topmøde (Association of South East Asian Nations) i Singapore, genkaldte den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov Putins ord fra Rusland-ASEAN-topmødet i Sochi i 2016, hvor han opfordrede partnerlande til at være opmærksom på det enorme geopolitiske og geoøkonomiske potentiale i det eurasiske kontinent, hvor den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Shanghai Corporation Organisation (SCO) og ASEAN supplerer hinanden. Lavrov understregede, at døren forbliver åben for EU og ingen skulle tvivle på, at EU burde være interesseret i det af rent pragmatiske økonomiske og forretningsmæssige grunde.

Men man kunne også finde grunde til et sådant samarbejde, som går ud over det pragmatiske. Hvis Europa ikke vil glemme og miste sin humanistiske og klassiske kultur, så kunne vi genoplive ideerne fra Nicholas af Cusa, Leibniz og Schiller, og yde vores bidrag til udviklingen af menneskeheden. Det vil du helt bestemt ikke læse om i de almindelige medier. Men så er der dette forum (hjemmeside).

BRIKS-landene i centrum for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden! Enestående i verdenshistorien: Hvordan Kina forandrer verden!

Af Helga Zepp-LaRouche, den 28. juli 2018

Inspireret af Kinas fabelagtige fremskridt finder der nu for tiden en strategisk nyorientering sted blandt udviklingslandene, hvorved der skridt for skridt opstår en økonomisk verdensorden baseret på helt andre principper. Medens Vesten forgæves forsøger at opretholde det neoliberale økonomiske systems gamle verdensorden, arbejder flere og flere nationer sammen med BRIKS-staterne, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO) og andre regionale organisationer inden for rammerne af det nye silkevejsinitiativ på grundlag af et samarbejde til gensidig fordel. Man demonstrerer derved, at verden kan udformes meget mere menneskeligt, end EU demonstrerer med sin barbariske

flygtningepolitik,

“Jeg vil have den kinesiske model, fordi det, som Kina har opnået, er utroligt. Den måde, Kina har overvundet fattigdommen på, har intet sidestykke i historien!” – dette er en udtalelse fra Pakistans nyvalgte statsminister, Imran Khan, der samtidigt meddelte, at han vil besvare ethvert positivt skridt fra Indiens side for at forbedre forholdet til Pakistan med to skridt fra hans side. Præcist den samme stemning gjorde sig gældende ved det netop afsluttede topmøde for BRIKS – altså Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – i Johannesburg, der var fuldstændigt præget af Den nye Silkevejs ånd, der hævder ikke mindre end, at alle verdens nationer har ret til at udvikle sig på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt, og at der er opstået en ny ære for menneskeheden.

Den kinesiske præsident Xi Jinping understregede i sin tale på topmødet, hvor også Indonesien, Tyrkiet, Argentina og rigtig mange afrikanske statsoverhoveder deltog, at det internationale samfund befandt sig ved en skillevej og måtte udvikle en helt ny form for internationale forhold. Med en begejstret kulturoptimisme, der er helt forsvundet i Europa, betonedede Xi det videnskabelige fremskridts afgørende rolle som drivkraft for den økonomiske opbygning. “Videnskab og teknik udgør som de primære produktivkræfter en uudtømmelig kraft, der driver den menneskelige civilisations udvikling fremad.” Menneskeheden har foretaget kæmpe udviklingspring fra landbrugs- til industrisamfund og står nu foran nye videnskabelige og teknologiske revolutioner og industrielle forvandlinger. Hvis staterne griber de chancer, der frembyder sig, kan de opnå en dynamisk økonomisk vækst og dermed et bedre liv for deres befolkninger.

Xi fortsatte med at sige, at der lå større udviklingsmuligheder i Afrika end på noget andet kontinent, og derfor havde det et større udviklingspotentiale end noget andet område i verden. BRIKS ønskede derfor at forstærke

samarbejdet med Afrika og lade dette samarbejde blive til forbillede for udviklingen af syd-syd-forholdene. Denne intensivering vil forstærkes yderligere på det forestående forum for Kina-Afrika-samarbejde i Beijing til september, hvor integrationen med det økonomiske bælte-initiativ skal føres videre. Også den indiske statsminister Modi fremførte, at fredsbevarelse og Afrikas udvikling havde den højeste prioritet for hans regering. Man meddelte også, at man agtede at oprette et Mahatma Gandhi – Nelson Mandela – center. Præsident Putin berettede i sin tale, at Rusland agtede at "tænde lyset" på det afrikanske kontinent og forsyne det med energi, fremfor alt med atomenergi, hvor Rusland for tiden har udviklet sig til den teknologiske fører i verden.

Stigningen i handelen mellem Kina og Afrika inden for de sidste 40 år er enorm: Fra 765 millioner \$ i 1978 har samhandelen allerede nået 170 milliarder \$ i 2017 for at ligge på 400 milliarder årligt i de kommende år. I det hele taget stiger BRIKS-landenes økonomiske betydning voldsomt: i det forløbne år androg disse landes samlede bruttonationalprodukt over 17 billioner \$ og dermed mere end EU's. Præsident Xi havde før topmødet ud over de Forenede arabiske Emirater også aflagt statsbesøg i Senegal, Rwanda og Sydafrika fulgt af Mauritius i tilknytning til topmødet. Kinas og Indiens regeringer har også besluttet sig for fælles investeringer i Afrika i sammenhæng med det Nye Silkevejsinitiativ. En yderligere byggesten til den nye økonomiske orden er konceptet "BRIKS-plus", en platform, der skal udbygge det økonomiske og også strategiske samarbejde mellem endnu flere stater og regioner. Det er blandt andet de deltagende landes hensigt at skaffe stemmeret i IMF til et stadigt større antal medlemsstater fra denne blok for at kunne påvirke afgørende beslutninger.

Samarbejde eller konfrontation

Xi Jinping understregede under topmødet også energisk det synspunkt, med en tydelig henvisning til Donald Trumps trusler

om importtold, at der ikke gives nogen vindere i en handelskrig. Man stod foren valget mellem samarbejde eller konfrontation, mellem gensidige fordele eller muligheden for at gøre sin nabo til tigger, men at de, der fulgte denne kurs, i sidste ende blot ville skade sig selv.

Netop denne effekt har man allerede kunne iagttage ved sanktionerne mod Rusland, som flere eksperter her i landet anser for en ulykke, da de har tvunget Rusland til at genopbygge flere af de produktionsområder, der ødelagdes under Jeltsin-årenes chokterapi, og samtidigt til at fordybe forholdet til Kina og Asien. Og ligesom ved de (af den amerikanske kongres) påtvungne sanktioner fra USA's og EU's side mod Rusland, har Trumps trusler om importtold over for Kina øjensynligt den af ophavsmændene oversete virkning, at de blot fremmer BRIKS-landenes samarbejde og øger deres ønske om en mere retfærdig og afbalanceret verdensorden.

På et seminar hos Chongyang Finansinstitut på Renmin-universitetet i Beijing påpegede Putins økonomiske rådgiver Sergej Glazjev, at det i betragtning af den dårlige tilstand i de vestlige økonomier, der stadig havde stærk fokus på spekulation frem for produktiv økonomi, burde komme til et stadig tættere samarbejde mellem de nye silkevejsinitiativer, mellem BRIKS og SCO. Og hvis trykket på disse stater skulle vokse yderligere, så ville det blot fremskynde tendensen til ikke længere at afvikle den internationale handel i dollars, men i de pågældende landes valutaer.

Af den kinesiske regerings årsberetning, som statsminister Li Keqiang for nylig fremlagde under et ledelsesmøde i statsrådet, fremgik det tydeligt, at Kina vil gøre alt for at beskytte landet mod virkningerne fra et nyt sammenbrud i det transatlantiske finanssystem. Stillet over for store internationale udfordringer vil Kina vedtage en hel pakke af forholdsregler for at styrke den produktive økonomi, heriblandt skattelettelser for investeringer i grundforskningen, 200 milliarder \$ til infrastruktur, et krav

om kreditudstedelse til små og mellemstore virksomheder, såvel som en entydig bekæmpelse af "zombiefirmaer" og enhver form for spekulation.

Den dynamik, der for tiden udvikles med den kinesiske model og BRIKS som centrum, er resultatet af en årtierlang politik fra IMF's og Verdensbankens side, der med deres krav om såkaldte strukturtilpasninger og betingelser for udviklingslandene ikke blot har forhindret disse landes udvikling, men derudover har gennemført en gigantisk kapitaloverførsel fra disse lande til det neoliberale finanssystems banker. Af denne politik, som vi blandt andet har en stor del af flygtningekrisen at takke for såvel som de på løgne byggede krige i Sydvestasien og Nordafrika, har BRIKS og mange udviklingslande draget en lignende slutning som af Asien-krisen i 1997, hvor megaspekulanter som George Soros spekulerede adskillige asiatiske landes valutaer ned til indtil 80% af deres tidligere værdi.

Vi i Vesten har lige præcist det valg, som Xi Jinping har præciseret. Vi kan tage mod Kinas mangehånde tilbud og sammen med BRIKS og andre stater hjælpe med til at opbygge Afrika, Sydvestasien og Latinamerika industrielt og dermed samtidigt virkeliggøre et fremtidsperspektiv for os selv. Dette vil under alle forhold kræve et farvel til kasinoøkonomien og indførelse af en Glass-Steagall-bankopdeling såvel som oprettelsen af nationalbanker og oprettelsen af et nyt Bretton-Woods-kreditsystem.

Eller vi kan forsøge at holde fast i det nuværende, håbløst bankerotte, neoliberale finanssystem, der er indrettet på profitmaksimering for eliten på bekostning af en stor del af befolkningen samt udviklingslandene. Så har vi valget mellem et nyt krak, denne gang langt værre end i 2008, og et af dollarsammenbruddet udløst finanssammenbrud, såfremt staterne i den nye økonomiske blok væger sig i fællesskab mod en konfrontation fra USA's side.

Vi har følgende valg: Enten genopfrisker vi her i USA og Europa vore bedste traditioner, det vil sige Alexander Hamiltons amerikanske økonomiske system og principperne fra det tyske økonomiske mirakel efter anden verdenskrig og traditionerne fra vor klassiske kultur – og så arbejder vi sammen med Kina og BRIKS med på at udvikle verden. – Eller vi vil selv være skyld i, at vore kulturer snart opstilles i de afrikanske og asiatiske museer som eksempler på samfund, der ikke var overlevelsesegnede i moralsk henseende.

zepp-larouche at eir.de

Trump/Putin-topmøde bringer verden tættere på det nye paradigme

Til trods for voldsomme reaktioner mod resultaterne af Trump-Putin-topmødet, løber de, som forkaster mødet, tør for tid mht. at stoppe konsolideringen af et nyt paradigme. Den diplomatiske offensiv, i hvilken den amerikanske præsident Trump spiller en nøglerolle, bringer de fleste af verdens nationer og størstedelen af verdens befolkning sammen. Den gamle orden kollapser under vægten af uholdbar gæld, krigstræthed hos befolkningerne og mangel på ideer fra dets ledere.

Det var den meget udskældte Lyndon LaRouche, som præsenterede de principper, der gør det muligt at undslippe det kollapsende system på sikker vis: Fremkomsten af en fire-magts-alliance, med USA, Rusland, Kina og Indien, som kan introducere en ny Bretton Woods-økonomisk politik. Ved at bruge Franklin D.

Roosevelts ideer som udgangspunkt og inddrage tilgangen af de bedste tænkere blandt videnskabsfolk, filosoffer, musikere, digtere og kunstnere i historien, har LaRouches metode bidraget til at udforme det nye paradigme, hvilket tydeligt kommer til udtryk i fremskridtene med Kinas nye silkevejspolitik, som nu bliver til verdens-landdbroen.

Husk på, at de der skældte LaRouche ud, er de samme mennesker i dag – inklusive Robert Mueller – som afviser præsident Trumps bestræbelser på at bryde USA ud af de britiske imperialistiske geopolitikeres kvælertag, de samme mennesker, som dikterede George W. Bushs' og Barack Obamas politik. På torsdag vil Lyndon LaRouches kone, Helga Zepp LaRouche, præsentere en opdatering af dette historiske slag, samt belyse hvad der er nødvendigt for at det nye paradigme skal lykkes.

Annoncering: Schiller Instituttets Ugentlige Webcast
ved Helga Zepp LaRouche
Torsdag, 19. juli, 2018, kl. 18
newparadigm.schillerinstitute.com

Trump og Putin: det nye paradigme i gang – giver forrædere hysteriske raserianfald

D. 16. juli (EIRNS) Det historiske topmøde i dag mellem præsidenterne Donald Trump og Vladimir Putin har markeret et dramatisk faseskifte i historien. Mødet er resultatet af en lang, svær kamp, anført ikke mindst af Lyndon LaRouche over de

sidste 50 år for at skabe en gruppering af betydelige nationer og kulturer i historien som den nødvendige og tilstrækkelige styrke, der kræves for én gang for alle at gøre en ende på det britiske imperiums tyranni. Særligt gjorde LaRouche opmærksom på, at et samarbejde mellem 'fire-magterne', Rusland, Kina, Indien og det USA, som potentielt set kunne være en repræsentant for det bedste af europæisk kultur, kan erstatte det bankerotte vestlige finanssystem, centreret i London og Wall Street, med et nyt paradigme, som ikke er baseret på monetær magt og kolonialistiske krige, men som er baseret på et kreditsystem, der har til formål at bringe fred og velfærd gennem gensidig udvikling for alle nationer.

Før præsident Trump mødtes med præsident Putin til et privat, et-til-et møde, fortalte han pressen, at de ville komme til at diskutere mange ting, og han nævnte særligt, at både Rusland og USA er i et samarbejde med "vores fælles ven, præsident Xi".

De to præsidenter mødtes med pressen efter en privat diskussion på to og en halv time og frokost med deres assistenter. De konfronterede begge hvor 'tåbeligt' og 'farligt' det var, at man havde tilladt, at forholdet mellem to ledende atomvåbenmagter forsat forringedes. Putin nævnte, at "de nuværende spændinger, den anspændte atmosfære, i virkeligheden er uden grund. Den kolde Krig hører fortiden til. Den periode, hvor en heftig ideologisk konfrontation mellem de to lande truede, tilhører en fjern fortid, er et levn derfra". Han foreslog, at man skulle danne tre forskellige paneler med eksperter, som skal arbejde på løsninger til de fundamentale problemstillinger: et cyberpanel, for at få sandheden frem om den cyberkrigsførelse, som 'Get Trump'-arbejdsgruppen, ledt af Robert Mueller, bruger til at forsøge at få præsident Trump afsat og provokere en krig med Rusland; et panel af forretningsledere, idet han bemærkede, at over 500 ledende amerikanske forretningsledere deltog på konferencen 'Det Internationale Økonomiske Forum i Sankt Petersborg' i maj; og et politisk og militært panel som skal kigge efter måder, hvorpå der kan samarbejdes, når det

gælder alvorlige sager, som konfronterer menneskeheden rundt omkring i verden.

Trump meddelte, at han er fast besluttet på at "fortsætte det amerikanske diplomatiske dristige tradition. Helt fra republikkens tidlige dage har amerikanske ledere forstået at diplomati og engagement er at foretrække frem for konflikt og fjendtlighed." Han sagde, at forholdet mellem de to nationer "aldrig har været værre end det er nu. Det ændrede sig imidlertid for omtrent fire timer siden". Han sagde: "Jeg vil hellere tage en politisk risiko i jagten på fred, end at risikere fred i jagten på politik".

De amerikanske og britiske medier var i deres normale, hysteriske og bedrageriske lune, men både præsident Trump og præsident Putin modsatte sig kraftfuldt deres løgne. Da han blev spurgt om, om Rusland har "kompromitterende materiale om præsident Trump og hans familie", grinte Putin og forklarede, at han ikke engang vidste at præsident Trump havde været i landet, dengang løgnene fra Steele-rapporten kom ud, og han konkluderede at "det er svært at forestille sig en omgang fuldkommen nonsens på større skala end dette."

Da AP krævede, at præsident Trump skulle fordømme præsident Putin for at gribe ind i det amerikanske valg, svarede Trump igen ved at spørge, hvorfor FBI aldrig tog den antageligvis hakede DNC-server. "Hvorfor blev FBI bedt om at lade den demokratiske nationalkomite [DNC] være i fred? Jeg har undret mig over dette. Jeg har spurgt ind til dette i månedsvis, og jeg har udtalt mig om det på tweeter. Hvor er serveren?"

Angående Syrien sagde præsident Putin, at "udfordringen om at skabe fred og forsoning i dette land kan blive det første pragteksempel på et vellykket samarbejde."

De britiske lakajer i USA er bange. De ved, at de er blevet fanget i at planlægge et kup mod USA's valgte præsident på vegne af en udenlandsk magt, USA's historiske fjende, det britiske imperium. Obamas dræber, CIA-chef John Brennan, er måske den bedste repræsentant for hysteriet blandt disse forrædere, idet han tweetede: "Donald Trumps optræden til pressekonferencen i Helsinki lever op til og går udover

betegnelsen for højforræderi og overtrædelse af straffeloven. Det var intet mindre end forræderisk. Ikke alene var Trumps kommentarer imbecile, men han er fuldstændig i lommen på Putin.”

Forræderen protesterer for meget.

LaRouche-organisationen er nu i en situation, hvor vi kan samle de betydelige magter i 'Den nye Silkevejs ånd, for at tilvejebringe denne historiske sejr og bygge på denne optimisme til at realisere LaRouches fulde program, på et internationalt plan, via 'de fire love', som lovene der virkelig er i overensstemmelse med universets anti-entropiske love.

Europa har fået et nyt lederskab: Schiller Instituttets konference opnår alle sine mål

Leder fra LaRouchePAC, 2. juli, 2018 – Schiller Instituttets netop afsluttede konference i Tyskland den 30. juni -1. juli gjorde præcis det, som stifter og præsident Helga Zepp-LaRouche offentligt havde foreslået, at EU's »migrations-topmøde« 28. – 29. juni burde gøre.[1]

Det var at fokusere det europæiske lederskab på udvikling af økonomi og infrastruktur i Afrika, gennem samarbejde mellem Europa og Kina og forlængelse af Bælte & Vej Initiativet ind i Mellemøsten (Sydvestasien) og Afrika. Således vil den eneste, reelle løsning på krisen med strømme af migranter, der flygter ind i Europa fra terroristkrige og forarmelse i disse områder,

begynde. (Naturligvis vil der komme en genoplivning af europæisk, højteknologisk industri fra denne proces.)

Men EU-topmødet blev holdt uden at behandle LaRouches forslag og gjorde efter alt at dømme ingen verdens ting. Men Schiller Instituttets møde, der gik ud fra det høje standpunkt i fr. LaRouches åbningstale – et nyt paradigme for internationale relationer, baseret på nationernes gensidige udvikling – opnåede det, som EU-topmødet ikke satsede på, og etablerede sig selv som et nyt lederskab for Europa.

Konferencen bragte 300 europæiske ledere og aktivister sammen til to dages nonstop-drøftelse af en forlængelse af Bælte & Vej Initiativet, og med afrikanske ledere, kinesiske og russiske diplomater og ekspertrepræsentanter, europæiske eksperter inden for økonomi og militær, der talte, samt en dynamisk »Ny Silkevejsorganisation« fra det krigshærgede Yemen. GBTimes, et medieselskab med base i Finland, der fokuserer på at »bringe Kina nærmere«, har leveret en udstrakt dækning af begivenhederne.

Desuden udtalte to amerikanske talere fra politiske kredse, og som støtter præsident Donald Trump, deres stærke støtte til Schiller Instituttets kampagne for at erstatte krige med udvikling i disse områder. Deres præsentationer kan ligeledes blive bredt cirkuleret i USA.

Planlægningsdokumenterne for at opnå dette arbejde er udgivet af EIR og Schiller Instituttet: *Anden udgave af Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen; forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika*[2], og den arabisksprogede rapport *Operation Felix: Yemens mirakuløse genopbygning og tilslutning til den Nye Silkevej*. [3] Konferencens begivenheder vil blive udgivet i *Executive Intelligence Review* i de kommende uger. Helga Zepp-LaRouche havde forudsagt, at topmødet mellem USA og Korea 12. juni ville blive en »game-changer« for det nye paradigme, og hun påberåbte ånden fra dette møde i sin hovedtale.[4] Med endnu et Trump-Kim-møde, der allerede er

bragt på bane til FN's Generalforsamlings sammentræde til september i New York, vil den næste, potentielle game-changer, især for en afslutning af »evindelig krigsførelse« i Mellemøsten, blive tomødet mellem præsidenterne Trump og Putin den 16. juli.

Den britiske modstand mod dette Helsinki-møde er ekstraordinært voldsom; britisk efterretnings »Russiagate«-kampagne mod præsident Trump, der har til formål at gøre samarbejde mellem USA og Rusland umuligt og at tvinge præsidenten ud af embedet for blot at overveje et sådant samarbejde. Forsvarsminister Mattis har netop skriftligt truet med at afslutte den amerikansk-britiske særlige forsvarsrelation; og, med Trump, der efter planen skal mødes med den britiske premierminister May tre dage før sit topmøde med Putin, må vi være i højeste alarmberedskab med hensyn til britiske sabotagehandlinger mod dette topmøde.

Men Helga LaRouche pegede også på en langt mere generel trussel mod det nye paradigme – et truende finanskrak, der eksploderer ud af en superophedet, global boble af selskabsgæld, der er blevet pustet op af de »fire store« centralbanker siden krakket i 2007-08. Trump har midlertidigt afværget dette krak med en enorm selskabsskattelettelse, men har herved formodentlig blot gjort krakket værre, når det rammer.

At stoppe dette krak betyder omgående at gennemføre Glass/Steagall-bankopdeling sådan, som vælgere i USA og Europa bliver ved med at kræve. Og det kræver oprettelsen af nationale kreditinstitutioner for at erstatte den spekulative kasinogæld, som sandsynligvis blot vil fordampe under Glass-Steagall.

En sådan statskredit udstedes af Kinas offentlige, kommercielle banker til at være drivkraft for Bælte & Vej Initiativets udviklingsprojekter. Men USA og de europæiske lande har endnu ikke genopdaget Alexander Hamiltons metode til

at gøre dette. Det forklares i Lyndon LaRouches »Fire Love til Nationens – og Verdens – Redning«[5] fra 8. juni, 2014, og er dét, der gør LaRouches bevægelse til det nye lederskab.

[1] Se: Helga Zepp-LaRouche: »EU-topmødet må følge Singapores eksempel!«

[2] Se: Helga Zepp-LaRouche: »En fælles fremtid for menneskeheden«. Introduktion til bind II af rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«

[3] Se: Introduktion til rapporten af dens forfatter, Hussein Askary

[4] Se: Helga Zepp-LaRouche: »Modsætningernes Sammenfald – Morgendagens verden«

[5] Se: LaRouches Fire Love, feature

Det løfterige Trump-Putin-topmøde og Schiller Instituttets rolle

Leder fra LaRouchePAC, 1. juli, 2018 – Præsident Donald Trump er aktivt på vej til at blive den største »fredspræsident« i nationens historie. To af de primære valpladser for krig, omhyggeligt plejet af Det britiske Imperium og dets aktiver i USA til at forblive »frosne konflikter«, der angiveligt skulle være hinsides enhver mulighed for løsning – som konflikter, der har til hensigt at tvinge alle Jordens nationer til at »vælge side« – er nu på vej til at blive løst. Korea, og hele

Asien, har været forenet bag Trumps modige topmøde med Kim Jong-un, og 16. juli vil præsidenterne Trump og Putin sætte sig sammen, med den hensigt (blandt andre ting) at afslutte krigen i Syrien, som er afgørende for processen med »permanent krigsførelse« i Sydvestasien, og som, på vegne af Det britiske Imperiums del-og-hersk geopolitiske politik, blev udløst af præsidenterne Bush og Obama.

Mange ironier er involveret her. I hele USA følger det liberale venstre – som rent historisk er blevet anset for at være »fredsfraktionen« i USA – slavisk det britiskdirigerede hysteri imod Trump og kræver hans afsættelse og kalder ham »fascist« og »racist« og kræver, at de, der arbejder for ham, bør chikaneres dag og nat, og med deres børn som mål for dette ved deres skoler. Nogle af disse forvildede fjolser mener måske, at dette har noget med Trumps immigrationspolitik, som er det eneste, de vil tale om, at gøre. Men briterne selv skjuler ikke sandheden – de er rædselsslagne over, at præsident Trump har forpligtet sig til en gang for alle at bryde den »særlige relation«, eufemismen for amerikansk underdanighed over for City of London og de imperialistiske Imperieherrer; en underdanighed, der indebærer en vedtagelse af Adam Smiths dødbringende »frihandelsdogme«, imod hvilken Amerika udkæmpede en revolution, og at Amerika skal tjene som den »dumme kæmpe« i Londons kolonialistiske krige; en proces, der tog sin begyndelse med mordet på John F. Kennedy og med at drive USA ind i den kolonialistiske, folkemorderiske krig i Indokina. Denne krigspolitik er fortsat i dag med Bush-Obama-krigene i Sydvestasien. Med Trump, der forbereder sin deltagelse i NATO-topmødet og besøget til UK, før han skal mødes med Putin i Helsinki, er Londons herrer skrækslagne over, at Trump ikke vil acceptere mobiliseringen for krig med Rusland, som det kræves fra NATO-dinosaurernes side, præcis, som han afviste det gamle paradigme for frihandelsdiktater ved G7-mødet i juni.

Trump, der arbejder hånd i hånd med Kinas Xi Jinping og

Ruslands Vladimir Putin, har erklæret en ende på galskaben med »regimeskifte« og permanent krigsførelse. Han har åbent erklæret sit ønske om at trække de amerikanske tropper ud af Korea, ud af Syrien og ud af Europa, for at afslutte Amerikas rolle som politibetjent for Det britiske Imperium. Og, som Lyndon LaRouche har insisteret på, lige siden finanskrakket i 2008, så er det eneste, mulige grundlag, på hvilket det katastrofale kollaps af det vestlige, monetære system kan forhindres, at USA arbejder sammen med Rusland, Kina og Indien – som han har givet betegnelsen de Fire Magter[1] – for at skabe et helt nyt finanssystem for en ny æra for relationer mellem nationer. Podekrystallen til dette nye paradigme eksisterer allerede i den Nye Silkevej og i de multiple investeringsbanker, der er knyttet til den Nye Silkevej, og som adresserer de reelle udviklingsbehov i verdens nationer, uden »betingelsespolitik« med hensyn til deres suveræne, politiske systemer.

Alt imens det amerikanske folk af mainstreammedierne fodres med en støt diet, bestående af anti-Trump, anti-Rusland og anti-Kina løgne, så sponsorerede Schiller Instituttet imidlertid i denne weekend en international konference i Frankfurt, Tyskland, over temaet: »Det presserende nødvendige behov for et Nyt Paradigme i internationale relationer – En fredsorden baseret på nationernes udvikling«. Konferencen, der fandt sted over to dage (30. juni – 1. juli), så Helga Zepp-LaRouche som hovedtaler[2], og andre talere var ledende personer fra regeringsinstitutioner og sociale institutioner fra: USA; flere øst- og vesteuropæiske nationer; flere afrikanske og sydvestasiatiske nationer; Rusland; og Kina. De ideer, som Lyndon LaRouche har lanceret hen over de seneste 50 år, bliver nu gennemført og bringer mennesker af god vilje sammen, med modet til at være sandfærdige omkring faren for selve civilisationen under den imperiale, gamle orden, men derimod inspireret til at kæmpe for visionen om en menneskerace, der er helliget til at opløfte alle nationer og alle folkeslag til et liv, der passer sig for menneskehedens

værdighed. Udskifterne af talerne på denne historiske konference vil blive publiceret i de næste to numre af *EIR* online (abonnementstegning <https://store.larouchepub.com/EIR-Online-s/1824.htm>)

Det ansvar, der hviler på det voksende antal sjæle, der har tilsluttet sig denne ædle indsats, er i sandhed stort. Historien vil bedømme dette øjeblik som værende et øjeblik, i hvilket en ny renæssance for hele menneskeheden blev udløst, eller, som Friedrich Schiller sagde om den franske revolution, at »et stort øjeblik har fundet et lidet folk« (hvilket vil sige, at øjeblikket dengang blev forpasset). Vi må alle tage fat i »heftige« ideer og handle med alt det kreative potentiale, vi har fået tildelt, som vores fødselsret som menneskelige væsener.

[1] Se: »De Fire Magter. Et Nyt Paradigme for fred og udvikling«, pdf, dansk. Bilag: The LAROUCHE DOCTRINE: Draft Memorandum of Agreement between The United States and the U.S.S.R. (1984)

[2] Se: Helga Zepp-LaRouche: »Modsatningernes sammenfald – Morgendagens verden«

Foto: Præsidenterne Trump og Putin på APEC-topmødet i november, 2017. (em.kremlin.ru)

Helga Zepp-LaRouche: Modsatningernes sammenfald

– Morgendagens verden. Schiller Instituttets Internationale konference, 30. juni, 2018, Tyskland

Hvis alle europæiske nationer ville gå sammen med Kina, Indien, Japan og også USA og gøre alt dette sammen med de afrikanske stater, der ønsker at blive en del af et sådant forceret program, og annoncere det som en fælles forpligtelse, kunne vi vende flygtningekrisen omkring. Men denne fremgangsmåde kræver en passioneret kærlighed til menneskeheden; præcis, som premierminister Abiy Ahmed fra Etiopien for nylig sagde under et masse møde med en halv million mennesker, kort tid, før han blev udsat for et attentatforsøg; han sagde, »Den eneste måde at gå fremefter på, væk fra al denne historie, er tilgivelse og kærlighed. Hævn er for de svage. Og fordi etiopiere ikke er svage, har vi ikke bug for hævn. Vi vil vinde med kærlighed«.

Så lad os handle ligeså. Verden befinder sig i en utrolig oprørstilstand. Det er meget kompliceret, og jeg mener ikke, at problemerne vil blive løst ved at have en zillion delvise løsninger. Vi har brug for et højere fornuftsgrundlag, som vil forene hele menneskeheden. Jeg mener, vi har nået vejs ende for en epoke, enden på geopolitik. Og vi må nå frem til det Nye Paradigme, hvor vi tænker i banerne for coincidentia oppositorum; det, Xi Jinping har kaldt et »fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Hvis Europa er villig til at overleve, vil vi organisere de europæiske lande til at gå med i denne indsats.

Vi skylder dette til LaRouches årtier lange arbejde

Leder fra LaRouchePAC, 28. juni, 2018 – 'Fake news'-medierne udelukker i bogstavelig forstand det forestående Trump-Putin-topmøde – de finder alt og intet til at fylde deres forsider med i stedet. Hvorfor? Fordi dette topmøde allerede udgør et så massivt nederlag for dem og en sådan enorm sejr for LaRouche-kræfterne, og for Lyndon LaRouche personligt.

Men, hvis du vil vide, hvad de virkelig tænker, så læs abonnementsavisen *London Times* i dag, der har følgende overskrift på sin historie: »Voksende frygt over udsigt til Trump-'fredsaftale' med Putin«.

»Storbritannien frygter, at præsident Trump vil underminere NATO ved at indgå en 'fredsaftale' med præsident Putin, når de to mødes i næste måned. Regeringsministre er bekymrede over, at hr. Trump kunne blive overtalt til at nedgradere USA's militære forpligtelser i Europa og således kompromittere NATO-landes forsvar mod russisk aggression. Folkevalgte er ligeledes bekymrede over, at han kunne give hr. Putin en propagandasejr ved at annullere eller ændre alliancens planlagte militærøvelser ...

En regeringsminister sagde: 'Det, vi er nervøse for, er, at der pludselig skal blive annonceret en eller anden form for Putin-Trump-'fredsaftale'. Vi kan forestille os, at Trump og Putin siger, »hvorfor har vi alt dette militærudstyr i Europa?« og blive enige om i fællesskab at fjerne det.' De tilføjede, at enhver sådan politik fra hr. Trumps side ville være svær at navigere: 'Det er svært at være imod fred, men ville det være en reel fred?'«

En hermed relateret, tidligere historie fra 21. juni siger, »Udsigten til et møde har udløst alarm i Whitehall [den britiske regering] og giver næring til frygt over hr. Trumps forpligtelse over for NATO og virkningen på hans besøg til Storbritannien«.

Hvis det lyder ekstremt – den tidligere premierminister Tony Blair er så oprørt, at han truer os med en ny Hitler, med mindre vi opfører os ordentligt. En forhåndstekst af Blairs tale 27. juni til Chatham House/Royal Institute for International Affairs, som han gav avisen *Guardian* den 26. juni, siger, at han vil fortælle Donald Trump, før Trumps besøg til Europa i juli, »at han må handle for at bevare den transatlantiske alliance, eller også vil han svække hele Vesten i kampen mod fremvoksende nationer, såsom Kina«.

Blair meddelte i Chatham House, at »den transatlantiske alliance er grundfjeldet, på hvilket vores værdisystem og livsmåde hviler. Og dog efterlader højrefløjens forvisning af alliancen som værende af sekundær betydning for den nationale interesse snarere end en del af den, og vestrefløjens refleksreaktion imod alt, der er amerikanskledet, denne alliance i fare for brud ...

Globaliseringen og dens fortalere er i en ufordelagtig position. Venstre- og højre-populisme mødes i et vist punkt med fordømmelse af frihandelsarrangementer, migration og internationale alliancer. De fremstilles alle som værende kontrære til at sætte individuelle, nationale interesser

først.

Når det først bliver klart, at populisme ikke virker, fordi det sluttelig kun tilbyder udtryk for vrede og ikke faktiske svar, vil populisternes måske fordoble indsatsen og hævde, at fiasko er resultatet af halvhjertethed, og at kun mere af det samme vil virke.

Hvem ved, hvor dette scenarieres dynamik vil bringe os? Så virker sammenligningerne med 1930'erne ikke længere helt ude i hegnet.«

Blair burde vide det. Det var hans gruppe, der før gav os Hitler, som Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, og hendes medarbejdere viste i *The Hitler Book* (1984).

Trump-Putin-topmødet 16. juli er en sejr for Lyndon LaRouche og hans ideer, der går tilbage til det **Strategiske Forsvarsinitiativ** og den Europæiske Produktive Trekant, der blev til den Eurasiske Landbro og i dag, den Nye Silkevej. Dette var de forskellige stadier af LaRouches overordnede design for, hvordan den Kolde Krig skulle afsluttes, og hvad, den skulle erstattes med. Ved hver, successiv anledning blev de tilsyneladende besejret. Som LaRouche sagde, vi kæmpede og tabte igen, og igen, og igen. Men nu, efter årtiers tragiske omveje for menneskeheden, er disse samme ideer pludselig tilbage i en anden form – og denne gang vinder vi! Alle disse ideer går igen direkte tilbage til LaRouches tilbagevisning i 1948 af Norbert Wieners onde vildfarelser.

Med annonceringen af dette topmøde, tager en helt ny geometri for verden mere og mere form, og tager mere og mere over. Helga Zepp-LaRouche har krævet, at året 2018 skal være det år, der markerer afslutningen på geopolitik. Det syntes måske lidt vel langt ude, da hun sagde det ved årets begyndelse – men nu synes det slet ikke at være langt ude, vel?

Sammen med geopolitik, svinder alle de andre gamle, velkendte

opskrifter for, hvordan man styrer nationers og folkeslags anliggender, nu bort i meningsløshed. For de fleste mennesker, og selv for de fleste statsoverhoveder og regeringer, er de regler, ved hvilke de kom om ved tingene, ikke længere gyldige. De er nu i *terra incognita*, ukendt land. Nu vil kun LaRouches metoder virke. En fremragende gennemgang af kernegrundlaget for LaRouches livslange præstation er hans korte artikel, »**On a Basket of Hard Commodities: Trade Without Currency**«, fra 18. juli, 2000, som findes genoptrykt i *EIR* fra 29. juni, 2018. Her gennemgår LaRouche, hvordan et nyt, globalt, monetært system må frembringes, under betingelser som i nutiden. For at give den nødvendige baggrund og dybde i forståelse, som kræves, sammendrager han sine opdagelser gennem et halvt århundrede som en eneste enhed uden overgangssømme.

Rent umiddelbart er selvfølgelig Trump-Putin-topmødet en sejr for den kamp, vi har ført imod forsøg på at fjerne den lovligt valgte præsident ved hjælp af falske anklager om 'aftalt spil' med Rusland. Selv om vi endnu ikke har besejret »Russiagate«, har vi fået tilstrækkelig landvinding til at gøre det muligt, at dette topmøde, som Trump altid har ønsket, endelig kunne finde sted, efter to år i præsidentskabet. Når vi nu går ind i den superophedede amerikanske valg sæson med **LaRouchePAC's »Kampagne for at vinde fremtiden«**, er det næste skridt en afgørende besejring af den særlige anklager Robert Mueller og kompagni. Når denne mission er fuldført, bør det næste, passende skridt måske være at genoplive Benjamin Franklins forslag, som desværre blev sprunget over dengang, nemlig, at Tory-forræderne alle sammen burde blive sendt med skib tilbage til Storbritannien, hvor de hører hjemme.

Trump-Putin-topmøde aftalt! Geopolitik kan knuses!

Leder fra LaRouchePAC, 27. juni, 2018 – Det længe ventede topmøde mellem præsident Donald Trump og præsident Vladimir Putin er nu officielt blevet aftalt, og dato og sted annonceres i Washington og Moskva den 28. juni. Næsten to år efter, at britisk efterretning orkestrerede skabelsen af FBI's »Få-ram-på-Trump-specialstyrken« under James Comey, med Peter Strzok et al., vil Det britiske Imperiums mareridt – et topmøde mellem disse to præsidenter – nu finde sted.

Assistent til præsident Putin, Yuri Ushakov, annoncerede aftalen efter USA's nationale sikkerhedsrådgiver John Boltons møder i dag med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, præsident Vladimir Putin, forsvarsminister, general Sergei Shoigu og Ushakov. »Dette er faktisk, hvad John Boltons besøg var planlagt for, og det har givet de resultater, vi havde forventet«, rapporterede Ushakov yderligere og sagde, at diskussionen var »særlig nyttig netop i sammenhæng med at forberede et topmøde«. Diskussioner dækkede alt fra strategisk stabilitet i verden, kontrol med atomvåben og nedrustning generelt, og til regionale spørgsmål, med fokus på Syrien, den interne, ukrainske krise, Nordkorea og USA's tilbagetrækning fra den Fælles Omfattende Handlingsplan med Iran, rapporterede Ushakov. Og så, naturligvis, anden med »russisk indblanding i USA's valg«.

Annonceringen fremprovokerede sådanne hyl fra geopolitiske 'diehards' som udtalelsen i den tyske, konservative avis *Die Welt* om, at dette topmøde var en absolut katastrofe, fordi der er fare for, at Trump og Putin kunne indgå en aftale, hvorved NATO-øvelser i Østeuropa reduceres, og at Trump kunne fremstille sig selv som den store fredsskaber.

»Det viser, hvor absolut sindssyg denne

neoliberale/neokonservative fraktion på begge sider Atlanten er«, udbrød Schiller Instituttets præsident **Helga Zepp-LaRouche i dag i sin ugentlige webcast**. »Hvad kunne nogen, der ønsker verdensfred, ønske sig mere, end at Rusland og USA, der trods alt er de to mægtigste atommagter på planeten, kunne komme frem til en strategisk aftale? Dette er en meget vigtig, god udvikling.«

Efter hendes mening »vil de to præsidenter komme godt ud af det med hinanden, for de har grundlæggende set en bedre forståelse af den strategiske situation end deres kritikere«.

Føj til dette billede, at, ligeledes i dag, modtog den kinesiske præsident Xi Jinping den amerikanske forsvarsminister James Mattis i Beijing med det formål at opbygge strategisk tillid mellem de to lande. »Det er præcis, hvad der bør ske, at vi får et voksende samarbejde mellem verdens største magter: USA, Kina, Rusland og, som vi tidligere har diskuteret, så kommer der også en langsommere bevægelse fra Indiens side, for at komme frem til en sådan aftale«, erklærede Zepp-LaRouche.

Med hensyn til Europa, så, alt imens det europæiske etablissement fortsat er ude af stand til at erkende, at deres vestlige model står foran kollaps, mener Schiller Instituttets præsident, at hendes forslag om et EU-topmøde med præsident Xi og afrikanske ledere for at nå frem til en aftale om samarbejde omkring udviklingen af Afrika til at blive et moderne kraftcentrum, vil modnes og give frugt. »Man kunne få en situation, hvor et antal europæiske lande kunne indkalde til et sådant hastetopmøde i juli eller august. Man kunne sætte dette på dagsordenen i FN's Generalforsamling i New York, og man kunne i mellemtiden danne en 'koalition af de villige' – for nu at give denne frygtelige sætning en mere positiv mening – og man kunne begynde at gå i denne retning«, sagde hun.

Dette **forslag fra 18. juni** cirkuleres nu i hele verden på

mindst 10 sprog.

Og tilføj også resultaterne af de nylige amerikanske primærvalg, der viser, at der er »ganske god grund til at mene, at ikke alt kontrolleres af finansoligarkiet; at penge ikke længere køber alle pladser, som det plejede i lang tid, og at der er en mulighed for virkelig at ændre situationen i verden til det bedre«, sagde Zepp-LaRouche.

Hvis flere mennesker »tilslutter sig den optimisme, at mennesket virkelig er større end dets skæbne, og hvis mange mennesker af god vilje slår kræfterne sammen, så – som Schiller siger det i et af sine skrifter om opstanden i Nederlandene mod Spanien – så kan man bringe selv den stærkeste tyrans arm til fald ved at forenes omkring en god plan«, sluttede hun.

Foto: Præsidenterne Trump og Putin giver hinanden hånden under et møde på sidelinjen af G20-topmødet i Hamborg, Tyskland, 7. juli, 2017.

Det forestående Trump-Putin-topmøde

kan ændre historiens gang mod det Nye Paradigme.

Helga Zepp-LaRouche i

Schiller Institut

Webcast, 27. juni, 2018

Jeg kan kun gentage det: De personer, der er vant til at tænke i baner for geopolitiske planer eller paradigmer, de bør virkelig forstå, at, i en verden, der har så mange problemer og så mange presserende opgaver, der skal løses, så er det bedste virkelig, at stormagterne finder frem til en strategisk forståelse og forhåbentlig sluttelig vil arbejde sammen for at løse alle disse problemer. Og disse mennesker er stadig indfanget i det gamle, geopolitiske nulsumsspil – den ene vinder, og den anden må tabe – og som er en fuldstændig latterlig, gammeldags, forældet idé. Jeg krævede ved årets begyndelse, at dette må blive året, hvor vi overvinder geopolitik, og med Kinas Nye Silkevej har vi allerede en win-win-model for relationer, hvor alle vinder. Så jeg vil blot opfordre folk til at gentænke den måde, de anskuer verden på.

Download (PDF, Unknown)

Trump-Putin-topmøde kan ændre verden;

fremvoksende fascistiske kræfter ønsker at stoppe det

Leder fra LaRouchePAC, 26. juni, 2018 – I juni 1968 udgav Lyndon LaRouche en artikel med titlen, »Det nye venstre, lokal kontrol og fascisme«, som beskrev opkomsten af de anarkistiske »68'ere«, som han havde oplevet på første hånd under studenterstrejkerne på Columbia Universitet. Fyrre år senere, i 2008, refererede LaRouche tilbage til denne artikel: »I denne rapport sammenlignede jeg det andet af de to strejker på dette universitet med den måde, på hvilken medlemmer af de kommunistiske og nazistiske partier byttede lunser af deres medlemskaber frem og tilbage under de uger, hvor datidens berømte sporvognsstrejke i Berlin fandt sted, hvilket førte til nazisterne overtagelse af diktatorisk magt gennem Hermann Görings organisering af branden i Reichstag. Fra foråret 1968 og fremefter, var det, der voksede frem som den klart definerede majoritet i form af det 'Nye Venstre', både i USA og andre steder, grundlæggende set opkomsten af en fascistisk bevægelse, hvilket en nærmere undersøgelse af den anden studenterstrejke i 1968 på Columbia Universitet burde have advaret enhver iagttager, der tænkte seriøst, om. Jeg vidste udmærket, hvad det var, jeg talte om dengang, og jeg ved det meget, meget klarere, og meget mere detaljeret, i dag, fyrre år senere.«

I dag, efter otte år med Barack Obamas administration, kan sandheden i denne indsigt ikke længere benægtes. Præsident Trump har netop gennemført en historisk intervention i krisen i Nordkorea og arbejdet sammen med Kina og Rusland. Nu forbereder han et topmøde med Vladimir Putin, et topmøde, der har til hensigt at løse krigen i Syrien og afslutte truslen om en global atomkrig. Hvilken respons kommer der fra dem, der tog eksamen fra 1960'ernes og 1970'ernes »Nye Venstre« og i dag er kommet ind i magtfulde og indflydelsesrige positioner,

i Kongressen, i pressen, i Hollywood og i den generelle befolkning? Betänk: Kvindelige kongresmedlemmer, der opfordrer til, at medlemmer af Trumps regering skal chikaneres og intimideres hvor som helst, de befinder sig, »på en restaurant, i et stormagasin, på en tankstation, der tager I hen og skaber en flok. Og så giver I dem modstand. Og I siger til dem, at de ikke længere er velkommen nogen steder«. Berømte skuespillere fra Hollywood, der opfordrer folk til at udvælge de skoler, hvor børnene til embedsmænd i Trumps administration går, »og omringe skolerne i protest«. Restaurationsindehavere, der smider Trumps pressesekretær og hendes familie ud af deres restaurant og forfølger dem til en anden restaurant, hvor de fortsætter chikanen. Er dette ikke fascistisk terror? Vil det føre til, at folk bliver slået ihjel?

Vi befinder os i dag på et *punctum saliens* (springende punkt), et tidspunkt for et paradigmeskifte i historien enten til det gode eller det onde. Præsidenten har modstået hysteriet med det britiskanstiftede kupforsøg mod USA's regering, kendt som Russiagate. Han er parat til at udvide sit samarbejde med Kina og Rusland om Koreakrisen og til den endnu større krise i den arabiske verden, en krise, der drives frem af ulovlige og folkemorderiske krige, der igen er anstiftet af London, men som gennemføres af Londons »dumme kæmpe« under Bush og Obama. Flygtningekatastrofen i Europa, såvel som også krisen over de »illegale immigranter« i USA, kan kun løses ved, at Trump udvider sit samarbejde med Rusland og Kina til at omfatte den økonomiske side af den globale krise – og fuldt og helt går med i den Nye Silkevejsproces og anvender amerikansk teknologi og dygtighed på massive, internationale udviklingsprojekter i hele Afrika, Sydvestasien og Latinamerika samtidig med, at han også bringer den Nye Silkevej til USA. Så bliver Amerika atter stort.

Foto: Præsidenterne Trump og Putin ses her under deres andet offentlige møde på APEC Økonomiske Ledermøde. Vietnam, 10.

november, 2017. (en.kremlin.ru)

Trump vil mødes med Putin på trods af stormen over immigration, der har til hensigt at stoppe ham

25. juni, 2018 – Det bliver stadig mere sandsynligt, at præsident Trump vil holde det »umulige topmøde« for anden gang på en måned, med at mødes med den russiske præsident Putin i Wien 15. juli. Der er allerede tegn, der viser mødets potentiale med afslutning af mange års krig og terror i Syrien og Afghanistan. Trumps beslutsomhed mht. fremme af stormagtssamarbejde med Rusland, Kina (på trods af fejltagelser og handelsspændinger), Indien og Japan fortsætter med at gå fremefter og har det amerikanske folks støtte. »Russiagate« er ved at blive et bandeord.

Der bør ikke herske nogen som helst tvivl om, at det aktuelle hysteri over immigranter, som er blevet udløst af et par liberale folkevalgte og en masse nationale og internationale medier, er det 'sidste udfald fra skyttegravene' for at række ud efter Trumps afsættelse fra embedet – impeachment – eller endda skabe omstændighederne for fysiske angreb imod ham – før han og ledere som Putin og Xi Jinping totalt river den britiske, geopolitiske »verdensorden« ned. Denne verdensorden, med dens enkeltstående supermagt og ingen begrænsninger for krige for regimeskifte, er langsomt ved at vige for fred.

Sammen med fred kommer muligheden for, at produktivitet og økonomisk vækst kan blive frigjort i hele verden, såsom igennem Kinas Bælte & Vej Initiativ for store infrastrukturprojekter – selv, når Trump-administrationen endnu ikke har vist forståelse for dette aspekt.

London, stadig verdens dominerende finanscentrum, kan ikke stå imod dette. Endnu for blot to måneder siden arbejdede UK for den totale isolation af Rusland med sagen om Skripal-forgiftningen – som Theresa Mays regering nu gerne ser gå i glemmebogen. Storbritannien var i færd med at trække Trump ind i et britisk-fransk missilangreb mod Syrien og arbejdede hårdt på at få en permanent amerikansk besættelse og store militærstyrker i det land. Så var der City of Londons finansavis, The Economists spotske overskrift, »Kim Jong Won« (Kim Jong Vandt): mildest talt lovlig smart, usandt, og som alt for tydeligt viser Londons had til den historiske forandring, der nu opnås omkring Trump-Kim-topmødet.

Det er grunden til, at, når Trump-administrationen gør nøjagtig det samme, som Obama-administrationen gjorde med familierne, der immigrerede illegalt, så bliver Trump kaldt for fascist af den Demokratiske fraktion, der forsøger at afsætte ham fra embedet. Fakta er, at Obama aldrig nævnte menneskehandelen, som bragte børn fra Mellemamerika til den amerikanske grænse; præsident Trump *har* imidlertid fordømt det for at indhøste \$500 mio. om året – sandsynligvis et ekstremt konservativt skøn – ved at handle med menneskeliv.

Den førende fortaler for »impeachment«, kongresmedlem Al Green fra Texas, vil nu selv blive smidt ud af embedet af den uafhængige LaRouche-kandidat, Kesha Rogers, i Houstons 9. kongresdistrikt. Det er sådan, man skal tackle denne falske impeachment-kampagne.[1]

Men, den eneste måde til fundamentalt at angribe disse operationer for menneskehandel fra lande, der ligger ned økonomisk, er udvikling, der skaffer produktiv beskæftigelse

og produktive gennembrud, både i USA og i disse lande. Det er, hvad Kinas Bælte & Vej Initiativ gør for Kina og for mange udviklingslande, inklusive i Latinamerika. Hvis Trumps Amerika går med i dette store infrastrukturinitiativ, vil det også have grundlaget for at afgøre uoverensstemmelserne vedrørende handel. USA må udstede statslig kredit til byggeri af infrastruktur og til produktive gennembrud for at gøre dette. Og, USA må bryde Wall Street-bankerne op, før de i stedet udløser endnu et spekulativt finanskrak.

15. juni udgav Helga Zepp-LaRouche et forslag om, at de store, europæiske lande gik med i Kinas Bælte & Vej-udvikling i Afrika, i stedet for at flå den Europæiske Union fra hinanden over immigration.[2] Hendes forslag peger ligeledes på grundlaget for den nødvendige handling i USA.

Men, præsident Trump må forsvares imod det britiskanførte fremstød for at afsætte ham eller stoppe hans politikker for stormagtssamarbejde. Lad der komme endnu flere »umulige topmøder«.

Foto: For næsten et år siden på dagen mødtes præsidenterne Trump og Putin sidste gang ansigt til ansigt på G20-topmødet i Hamborg, Tyskland. 7.-8. juli, 2017. (en.kremlin.ru)

[1] Se Kesha Rogers erklæring, »Den økonomiske løsning på immigrantkrisen«.

[2] Se Helga Zepp-LaRouches appel: »EU-topmødet må følge Singapores eksempel«.

Amerika og Kina må samarbejde for at løse krisen om migranter fra Latinamerika

Leder fra LaRouchePAC, 24, juni, 2018 – De internationale medier har på det seneste været fuld af hjerteskrærende historier og billeder af tusinder af desperate immigrantbørn fra Mexico og Mellemamerika, der var blevet adskilt fra deres forældre, efter at de kom illegalt ind i USA. Ser man bort fra de skandaløse røverhistorier, som en stor del af medierne bringer – samt det faktum, at hele spørgsmålet promoveres for at forsøge at stoppe præsident Trumps succesfulde fremgangsmåde over for Koreakrisen – så er der imidlertid en særdeles reel immigrationskrise i Amerika, som har accelereret i de senere år.

Men, lær af Sokrates: Hvis man vil finde et svar, må man først stille det rigtige spørgsmål.

Frem til 2015 var 11,5 mio. førstegenerationsmexicanere (dvs., som er født i Mexico), næsten 10 % af befolkningen, emigreret til USA: over 20 % af El Salvadors 6,3 mio. mennesker havde gjort det samme. Hvis man medtager 1.-3. generationer (inkl. børn og børnebørn af dem, der emigrerede til USA), så flygtede det chokerende tal af 28 % af den mexicanske befolkning og 35 % af befolkningen i El Salvador fra deres land. Situationen er tilsvarende for Guatemala og Honduras.

Hvorfor sker dette?

Fordi den potentielle, relative befolkningstæthed i områdets økonomier med overlæg er blevet mindsket til langt under deres *faktiske* befolkningstal. Som Lyndon LaRouche forklarer i sin videnskab om fysisk økonomi: Når den potentielle, relative

befolkningstæthed – eller en økonomis evne til at opretholde en voksende befolkning på en stadig bedre levestandard – falder ned under det faktiske befolkningstal i en vis periode, vil denne befolkning enten dø, eller flygte.[1] Det er præcis, hvad der er sket i hele dette område, som det tilsigtede resultat af britiske politikker for befolkningsreduktion: En udplyndring af befolkningen gennem gæld til City of London og Wall Street; udløsning af dødbringende krige; og Londons »Dope, Inc.« 's[2] og narko-terroristbanders overtagelse af disse lande. Typisk er det faktum, at den sataniske MS-13-bande, der terroriserer El Salvador og andre dele af Mellemamerika, faktisk blev skabt i Los Angeles' ghettoer for årtier siden, overvåget af George H.W. Bush' kontra-crackkokain-politik.

Den eneste måde at løse dette problem på, er at omstøde årsagen til det. Den kollapsende, potentielle, relative befolkningstæthed i Mexico, Mellemamerika og det latinamerikanske og caribiske område generelt må dramatisk vendes omkring gennem fuldt og helt at integrere disse lande i Bælte & Vej Initiativet. Koordineret handling fra Kina og USA's side kan let virkeliggøre dette.

Det første afgørende projekt ville være en højhastighedsjernbanekorridor, der fra Sydamerika løber mod nord, skaber forbindelse over sump- og skovområdet Darien Gap på Panamas og Columbias grænse, løber gennem hele Mellemamerika og ind i Mexico og herfra opad, tværs over Nordamerika til den foreslåede Beringstrædetunnel og opkoblingen til den Eurasiske Landbro.

Kina og Panama bygger allerede sammen den første strækning af en sådan højhastighedsjernbanelinje fra Panama City til grænsen med Costa Rica – hvis regering har gjort det klart, at den ønsker at komme med i projektets forlængelse – hvilket vil blive den første, højhastighedsjernbanelinje på hele den vestlige halvkugle.

En sekundær serie af projekter omfatter forlængelsen af den Maritime Silkevej ind i det caribiske bækken med byggeri af dybvandshavne og tilknyttede industriparker i Ponce, Puerto Rico (en del af USA) og Mariel, Cuba. De ville så udgøre knudepunkter for skibstransport til den amerikanske golf og atlanterhavskysterne, såvel som også til havne i hele det caribiske bækken og Sydamerika, og som ville blive integreret med den nyligt udvidede Panamakanal og ligeledes den foreslåede Store Inter-oceaniske Nicaraguakanal. Det skønnes, at byggeriet af Nicaraguakanalen ville kræve ti tusinder af faglærte jobs, og at virkningen langs kanalen ville skabe produktive jobs til hundrede tusinder af mennesker i hele Mellemerika.

USA, Kina og hver eneste nation i området har en direkte interesse i at opbygge en sådan fælles fremtid med win-win-samarbejde for deres lande.

Foto: Foto udliveret af Told- og Grænsevagten til en reporter, der var på rundvisning i en detentionsfacilitet i McAllen, Texas. 17. juni, 2018. (US Custom and Border Patrol)

[1] Se: LaRouche Econ Class series 2017, lektion 6: Hvordan værdi måles. (video og dansk pdf.)

[2] Se 'Dope Inc.'

En forandring til det bedre kommer,

hvis I kæmper for det. Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut Webcast, 21. juni, 2018

Hvis man således havde de europæiske ledere, Xi Jinping og et halvt dusin afrikanske ledere, der talte for kontinentet, og de tilsammen ville erklære et forceret program for infrastrukturudviklingen af Afrika, så ville det ikke alene have troværdighed pga. Xi Jinpings tilstedeværelse, men det ville også sende et signal til alle disse regeringer og til alle unge mennesker om, at der vil være store muligheder for at samarbejde om opbygningen af deres eget land, så de ikke ville føle sig tvunget til at rejse tværs over Sahara og dø af tørst, eller at drukne i Middelhavet, eller blive fanget af Frontex' [EU-grænse-]politi for at blive anbragt i noget, selv paven har karakteriseret som »koncentrationslejre«.

Jeg mener, dette kan gøres. Nu er det ikke særlig sandsynligt, at EU vil gøre dette, i betragtning af den kendsgerning, at de er, hvad de er, men det er en absolut rigtig idé, og skulle dette EU-topmøde forpasse denne mulighed, så kan man få et topmøde, hvornår, det skal være, i juli eller august, eller man kan tage FN's Generalforsamling i september og gøre dette spørgsmål til det eneste punkt på dagsordenen.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche:

»En fælles fremtid for menneskeheden«

Introduktion til bind II af rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«

20. juni, 2018 – Vi har den glæde at præsentere Helga Zepp-LaRouches introduktion til den kommende Schiller Institut rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, bind II: En fælles fremtid for menneskeheden«. Rapporten forventes udgivet i slutningen af denne måned.

»Den Nye Silkevejsånd« har ændret verden til det bedre i en langt mere gennemgribende grad, end den transatlantiske sektor hidtil blot nogenlunde har forstået. Siden den kinesiske præsident Xi Jinping satte den Nye Silkevej på dagsordenen i september 2013 i Kasakhstan, er en hidtil uset optimisme fejet hen over udviklingslandene i særdeleshed; en følelse af, at fattigdom og underudvikling kan overvindes i en nær fremtid, takket være kinesiske investeringer i infrastruktur, industri og landbrug. Geopolitisk orienterede kredse i Vesten har ikke forstået, at Kina gennemfører en ny model for international politik, der takler det underskud, som arven efter kolonialisme og imperialisme har testamenteret frem til i dag: den absolutte mangel på udvikling. Og fordi Kina således adresserer milliarder af menneskers eksistentielle behov, vil denne politik sandsynligvis blive den største revolution i menneskehedens historie.

Den Nye Silkevej går fremad; tiden er ved at løbe ud for Europa og USA – skal gå med nu

Leder fra LaRouchePAC, 20. juni, 2018 – I dag trak præsident Trump tæppet væk under sine krigsfremmende fjender, der brugte falske billeder og hysteriske beretninger om illegale immigranternes børn, der blev »revet fra deres mødres bryst« på grænsen, ved at udstede en ordre om, at familier skal tilbageholdes samlet snarere end at anvende separate faciliteter til børnene. De forrykte historier i medierne 24 timer i døgnet og de beskidte tirader fra Hollywood-»berømtheder« havde til hensigt at aflede opmærksomheden fra Trumps rolle i de historiske begivenheder med at bringe fred til Korea, og fra afsløringen af FBI's forbrydelser i »Få ram på Trump«-kampagnen, orkestreret af britisk efterretning.

De samme personer, der kræver krig mod Syrien, militærkonfrontation mod Rusland og Kina og en legalisering af narko i USA, der således vil fremme narkohandlernes kontrol over nationerne i Mellem- og Sydamerika – de narkohandlere, som immigranterne flygter fra; dette er de samme personer, der nu afspiller bånd med grædende spædbørn og udlægger fotografier af børn i bure – som om de ikke var ligeglade – med det formål at dæmonisere Trump.

Den skriftlige rapport og Justitsministeriets generalinspektør Michael Horowitz' forklaring for Kongressen mandag og tirsdag

bekræftede, selv om det var begrænset til hans resultater af efterforskningen af Hillary Clintons e-mails, at fyringen af den tidligere FBI-direktør James Comey var fuldt ud berettiget – hvilket udsletter Muellers »forhindring af rettens gang«-fidus mod præsidenten – samtidig med, at det ligeledes tydeligt viser den ekstreme partiskhed hos Peter Strzok, der kørte FBI's Russiagate-efterforskning og var udpeget til at være med i Muellers heksejagtteam, bliver en primær faktor i den fortsatte efterforskning af Comeys og Muellers Russiagate-svindler. Andre FBI-folk med en lignende partiskhed blev ligeledes identificeret, men endnu ikke nævnt ved navn.

Disse afsløringer har allerede befriet Trump til endelig at arrangere et fuldskala-topmøde med den russiske præsident Vladimir Putin, som sandsynligvis vil finde sted i juli. Dette skaber rædsel hos briterne, som indser, at Trump og Putin, der handler sammen, næsten med sikkerhed vil finde en måde, hvorpå krigen i Syrien kan afsluttes, og potentielt gøre dette til basis for en bredere løsning til de andre, katastrofale kriser i hele Sydvestasien. De er trods alt alle som én anstiftet af den samme kilde – de britiske imperieherrer, der etablerede Sykes-Picot, sponsorerede det saudiske kongedømme, etablerede en permanent tilstand af krig mellem jøder og araber i Palæstina og anstiftede de folkemorderiske krige i Irak, Libyen, Syrien og Yemen, hvor de støttede jihadistiske terroristbevægelser imod sekulære regeringer.

Trump er fast besluttet på at afslutte politikken for regimeskifte, blive venner med Rusland og Kina og trække amerikanske styrker ud af Syrien, Sydkorea og andre steder, hvor det amerikanske militær har fungeret som håndlangere for britisk imperiepolitik. Sammen med Putin kan et sådant nyt, strategisk paradigme officielt etableres.

Men den økonomiske ødelæggelse, som doktrinen om »permanent krigsførelse« under Tony Blair, George Bush og Barack Obama har efterladt, må også løses, hvis fred skal opnås. Helga Zepp-LaRouche har krævet, at EU-topmødet ved månedens slutning

inviterer Kina og ledere fra afrikanske nationer til at deltage, for at ændre dagsordenen til det presserende nødvendige punkt, at de vestlige nationer tilslutter sig Kina i den Nye Silkevej for at genopbygge de krigshærgede nationer i Sydvestasien og skabe moderne, agro-industrielle nationer i hele Afrika. Dette er den eneste løsning på den flygtningekrise, der er i færd med at rive Europa itu, lyder det fra Helga Zepp-LaRouche.

LaRouchePAC's Kesha Rogers, som stiller op i Texas som uafhængig kandidat til Kongressen, støttede Zepp-LaRouches appel og tilføjede sin egen om at anvende den samme, enkle sandhed på immigrationsproblemet i USA – at afslutte legaliseringen af narkotiske midler og narko og gå sammen med Kina i udviklingen af Mellem- og Sydamerika, både, fordi det er den eneste måde, hvorpå strømmen af mennesker, der flygter fra terror og fattigdom i deres hjemland, kan stoppes, men også, fordi det ganske enkelt er det rigtige og moralske at gøre for menneskehedens fremtid.

Foto: Præsident Trump kort tid før han underskrev en eksekutiv ordre om at holde familier samlet ved grænsen. 20. juni, 2018. (Fox News Screengrab)

Øjeblikket for forandring er inde

Leder fra LaRouchePAC, 19. juni, 2018 – To aktuelle begivenheder viser vejen for, hvordan det Nye Silkevejsparadigme er midlet til at overvinde det, der i øjeblikket piskes op i det transatlantiske område som en uundgåelig, uløselig strid: migrantkrisen og handelskrigen.

For Amerikas vedkommende mødtes i dag den bolivianske præsident Evo Morales med præsident Xi Jinping i Beijing, hvor de underskrev forpligtelser til et Bælte & Vej-samarbejde mellem Bolivia og Kina. Morales sagde, at det ville betyde økonomisk udvikling og fred på hele kontinentet. I Kina er der ligeledes en delegation fra den Dominikanske Republik, som konfererer om økonomiske projekter og erhvervsliv i Caribien. Generelt i hele Sydamerika kan denne aktivitet – sammen med en besejring af narkoforbrydere – afslutte den fattigdom og livsfare, der driver millioner af mennesker til at flygte fra deres hjemland. I øjeblikket lever 200 mio. ud af de 650 million-plus mennesker i Latinamerika og Caribien i fattigdom, hvilket alt sammen kan ændres.

For det andet, så arbejder den japanske regering med detaljerne for det første samarbejde nogensinde med Kina om joint ventures i tredjelande, inden for Bælte & Vej-rammen. I denne uge talte premierminister Shinzo Abe om, hvordan Japans »infrastruktureksport« kan udføres på samarbejdsbasis. En særlig arbejdsgruppe arbejder på at udvælge prioriterede projekter. Dette er et arrangement for et kraftcenter.

At fremtvinge et skifte i USA og Europa til dette Nye Silkevejsperspektiv er ikke en utopisk drøm. Forandring er mulig. Øjeblikket er nu. Singapore-tomødet er modellen – reelt, ikke hypotetisk – for at bryde med fortiden og bestemme fremtiden.

Helga Zepp-LaRouche, der i dag gennemgik situationen, understregede, at vi har det største potentiale for forandring, siden Berlinmurens fald. Et nyt system går frem i Asien, Afrika og begynder i Latinamerika. Vi må knække situationen i det transatlantiske område. Verden har et presserende behov for den nye model for relationer mellem nationer.

Zepp-LaRouche sagde, at der i Europa er en voksende erkendelse af, at det vestlige, neoliberale system totalt er slået fejl.

Se engang på, hvad man kommer med som »løsninger« på migrantkrisen, som f.eks. at bygge interneringslejre i Nordafrika, som præsident for Europarådet Donald Tusk siger. Den tyske regering i særdeleshed er fortsat i krise over dette, med kansler Angela Merkel, der har en deadline på to uger til at komme med nogle svar, men hun og andre i eliten er ikke villige til at acceptere, at en ændring i principperne er nødvendig. Dette er en moralsk krise.

I USA i dag udstilledes denne samme, umoralske holdning, da Demokrater iscenesatte udbruddet af en handling på vegne af bekymring for migranter, med det formål at forstyrre kongreshøringen, hvor Justitsministeriets generalinspektør forklarer, hvordan det korrupte FBI handlede ulovligt imod præsident Donald Trump. Se LaRouchePAC's nye erklæring fra 19. juni om dette, »*Child Abuse Hypocrites! What Evil, Genocidal Twaddle*«

(Hyklere om overgreb mod børn! Hvilket ondt, folkemorderisk vrøvl), som, blandt andre koncepter, påpeger, at disse samme Demokrater støtter svøben med legalisering af narkotiske lægemidler/narkotika, der dræber folk.

Helga Zepp-LaRouches nye, politiske programdokument, der nu cirkuleres på mindst otte sprog, er et stærkt fremstød for det nødvendige, politiske skifte, her og nu: »*Der skrives nu historie i Asien! EU-topmødet må følge Singapores eksempel!*«

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping er vært for en velkomstceremoni for den bolivianske præsident Juan Evo Morales Ayma i Folkets Store Hal i Beijing, 19. juni, 2018. Xi Jinping førte forhandlinger med Juan Evo Morales Ayma tirsdag. (Xinhua/Yin Bogu)

Store forandringer kan blive ved at komme; Trump og Xi kan løse både handel og immigration

Leder fra LaRouchePAC, 18. juni, 2018 – Det netop afsluttede topmøde i Singapore har allerede ændret relationerne mellem nationer i Asien til det bedre og vist præsident Donald Trumps usædvanlige lederskabsevner og bør ændre europæernes og amerikanernes syn på, hvad der er muligt. Den meget reelle mulighed for et snarligt topmøde mellem præsidenterne Trump og Putin, som er absolut afgørende for, at der kan komme en afslutning af 15 års konstante krigskatastrofer i Sydvestasien og Nordafrika, vokser nu frem. Og der kan komme endnu flere »game-changers« – ingen krisesituation er i øjeblikket fastlåst, hvis borgere og ledere vil gå optimistisk frem for fred og gensidig økonomisk udvikling.

Det er frem for alt en tid, hvor mange burde gå sammen med os i Schiller Instituttet og LaRouche Political Action Committee (i USA), begge organisationer, der i årtier, siden Berlinmurens fald (1989), har været fakkelbærer for et »nyt paradigme« for økonomisk og videnskabeligt fremskridt og fred. Det, der finder sted i Asien gennem den Nye Silkevej og Korea-topmøderne, kan »bryde ud« i Europa og USA, hvis der findes beslutsomme ledere for samarbejde mellem stormagtssamarbejde – som præsident Trump har vist, at han er.

Helga Zepp-LaRouches appel om et EU-topmøde i næste uge, der rent faktisk løser den derværende migrantkrise – gennem, at europæere går sammen med Kina i den økonomiske udvikling af Afrika – cirkuleres nu internationalt på mange sprog; og nu er den samme løsning blevet foreslået i den kinesiske avis *Global Times*. Zepp-LaRouches appel, **»Der skrives nu historie i Asien:**

EU-topmødet må følge Singapores eksempel!« bør uddeles vidt og bredt for at blive det, der udløser handling, og handling nu.

USA må undgå en handelskrig med Kina, skadelig importtold på dets landbrugssektor, samt mere – det må undgå atter at blive politisk polariseret over immigration fra Latinamerika. Det er nemt nok for Demokraterne at skandalisere for at rejse midler og håbe på at vinde valg. Og det er nemt nok for Republikanere at udskyde og opføre sig oprørt i offentligheden. De ved begge, at de ikke foreslår nogen løsning, ingen duelig politik.

Men der findes en løsning, der bryder de statiske regler for partipolitik og geopolitik.

Præsidenten kan forhandle en undgåelse af handelskrig ved at aftale med Kinas præsident Xi Jinping, at de to nationer i fællesskab vil udvikle Latinamerika gennem kreditudstedelse til store, nye infrastrukturprojekter og agro-industriell udvikling. Med andre ord, gå med i, og bringe ind, Bælte & Vej. Det er det eneste grundlag for, at masse-immigration til USA, der er udløst af desperation, kan fjernes.

Men der er flere fordele: USA's eksport af højteknologi vil begynde. USA's eksport til Kina vil stige. Det multinationale forsikringsselskab ING har netop udgivet en forudsigelse, der siger, at Bælte & Vej initiativet vil øge den *globale* handel med 12-15 %; og endnu mere mht. handel mellem lande direkte på den Nye Silkevejs transportkorridorer. Hvem har brug for importtold?

Principperne i Helga Zepp-LaRouches appel til handling er simpelt hen principperne for Singapore-topmødet: Fortiden determinerer ikke fremtiden. »Regler for afgrænsning«, der har holdt kriser fastfrosset i årtier, gælder ikke. Og siden præsident Trump har engageret USA i Asien, hvor der nu skabes historie, er løsninger til kriser overalt mulige.

Det, der nu er brug for, som Helga sagde, er mennesker til at

gennemføre disse løsninger.

Foto: Præsident Donald J. Trump og førstedame Melania Trump besøger Kina. 10. november, 2017. (Official White House Photo by Andrea Hanks)

Hvad er det Nye Paradigme? Afslutning og mobilisering med Helga Zepp- LaRouche

***Zepp-LaRouche:** Jeg mener, at den Nye Silkevej er ånden, der er kommet ud af lampen og ikke kan stoppes tilbage igen, hvis man simpelt hen tænker på, hvad den Nye Silkevej har gjort for landene, som deltager, frem til dette punkt, med undtagelse af visse andre, økonomiske aftaler, som Kina og et par andre lande havde, så er for det meste Latinamerika, Afrika og de fleste dele af Asien virkelig blevet nægtet den form for udviklingsperspektiv, som Bælte & Vej Initiativet tilbyder. Det er første gang, at landene i udviklingssektoren har udsigt til at overvinde fattigdom og underudvikling i meget hurtigt tempo. Kina ligger ikke gamle teknologier ud, gamle industrier, men bringer disse lande med om bord for at deltage i fælles rumprogrammer og andre avancerede, videnskabelige foretagender. Så folk indser, at der er et helt andet perspektiv og en helt anden mulighed for, at ideen om at overvinde fattigdom på planeten meget hurtigt er ved at blive en realitet.*

Download (PDF, Unknown)